

ΚΑΛΑΡΡΥΤΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΚΑΛΑΡΡΥΤΩΝ «Η ΠΙΝΔΟΣ» ΙΩΑΝΝΙΝΑ

◆ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2003 ◆ ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 106 ◆ ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1985 ◆ Δ/ΝΣΗ: ΔΩΔΩΝΗΣ 7 Τ.Κ. 45221 ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΚΑΛΑΡΡΥΤΕΣ: Το όνειρο

ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ Γ. ΘΕΟΧΑΡΗ
τ. ΛΥΚΕΙΑΡΧΗ

- Με συγχωρείτε, είμαστε συγχωριανοί. Είμαι ο ... (μου είπε να μην ανακοινώσω το όνομά του). Μένω και δουλεύω στο Λος Άντζελες της Αμερικής.

- Σας ακούω με χαρά και εκτίμηση.

- Είδα ένα σημαδιακό όνειρο.

- Ευχάριστο γεγονός. Το όνειρο με τις μοναδικές εικόνες των αισθημάτων, τις σκέψεις, τις κρίσεις, τις παραμέτρους κατά τη διάρκεια του ύπνου και μετά, λέει πολλά!

- Σύμφωνοι, θα το γράψετε, όπως το λέω;

- Αυτοελεξεί.

"Απρίλης μήνας, Δευτέρα πρωί. Η Πίνδος κρατούσε χιόνια. Ένας κεφάτος απλοχέρης, σπάταλος ήλιος σκορπούσε παντού και στις καρδιές μας γαλήνη και ευτυχία. Η πλατεία των Καλαρρυτών θύμιζε πτυχή του παραδείσου: κίνηση, κόσμος, γέλια, ένα πύρινο ρεύμα προκοπής. Καλημερίζουμε άγνωστους στην καθημερινή και τόσο απρόσμενη παρουσία. Στο σχόλιο του αγέρα, που σαλεύει στον πλάτανο δεν δίνουμε σημασία.

Μπαίνουμε στο παντοπωλείο: "ΟΔΥΣΣΕΥΣ". Το όνομα του μυθικού βασιλιά της Ιθάκης, τι δουλειά έχει στα βουνά της Πίνδου; Αφελής η ερώτηση. Παντού βρίσκεται, ιδίως μέσα μας, όπου όλοι κρύβουν έναν Οδυσσέα. Το κατάστημα ήταν κυριολεκτικά πολυκατάστημα: παντοπωλείο με τμήμα τύπου, εφημερίδες και περιοδικά, ελληνικά και ξένα, εστιατόριο και ζαχαροπλαστείο. Αυτά στο ισόγειο. Το επάνω μέρος ξενοδοχείο. Καθαριότητα, εξυπηρέτηση, ευγένεια, άνεμος γνήσιας ελληνικής φιλοξενίας σε μάγευε, σε συνάρπαζε, ασκούσε μια εξαιρετική γοητεία επάνω μας. Οι πελάτες πολλοί, Έλληνες και ξένοι. Εκεί κολατσάσαμε.

Μετά το ευχάριστο κολατσιό κάναμε βόλτα στα πολλά και γεμάτα κόσμο μαγαζιά της πλατείας. "Οι συγχωριανοί μας είναι προκομμένοι άνθρωποι, γιατί η ζωή και οι δημιουργίες μας είναι ο καθρέφτης της αξίας μας" σκέφτηκα.

Στο δρόμο μας καλημέρισε μια καλονοικοκυρά που επέστρεφε απ' το φούρνο του χωριού. Ανταποδώσαμε το χαιρετισμό και ρώτησα:

- Είναι μακριά ο φούρνος;

- Στη γωνία, όπως κατεβαίνετε θα τον βρείτε μπροστά σας. Σπουδαίος φούρναρης ο Κυριάκος. Είναι υπάλληλος του Οδυσσέα που έχει το παντοπωλείο. Είναι Αλβανός, καλό παιδί και άξιο. Βγάζει ψωμί χάσικο. Αν πεις για τα ψηστικά του, τέλεια. Το καλό είναι ότι κοντά του έχει και τον Αναστάση, γιό του Αλέξη, του χωριανού μας. Κι ο φούρνος θα 'χει συνέχεια.

Στο φούρνο μείναμε άναυδοι από ό,τι είδαμε. Αυτή η προκοπή δεν συντελείται τυχαία, αλλά πάντοτε σε συνάρτηση με τις ανησυχίες των δημιουργικών ανθρω-

Η ιστορική πλατεία των Καλαρρυτών γεμάτη κόσμο, κατά τις εκδηλώσεις για τη 2η συνάντηση των Βλαχοφώνων Κοινοτήτων Δυτ. Τζουμέρκων

πων. Συνεχίζουμε τον περίπατο.

Η ξύλινη επιγραφή με βυζαντινίζουσα όμορφη γραφή έγραφε: "Καλαρρυτιώτικα κεραμικά". Ήταν μία ολότητα, το εργαστήριο και το κατάστημα πώλησης, διάθεσης των κατασκευών από πηλό. Τα κεραμικά άριστης τέχνης, συνήθως διακοσμητικά ή άλλης χρήσης είχαν θέματα Καλαρρυτών: Ποιμενικά, στιγμιότυπα Εθνικής ζωής, ιδιαίτερα το εξωτερικό του Αγίου Νικολάου. Δεν αντέξαμε τον πειρασμό και κάναμε ψώνια.

Κοντά, σε μικρή απόσταση, άλλο κατάστημα παρουσίαζε μεγάλη κίνηση και αγορές. Ήταν το πρατήριο του εργοστασίου γάλακτος. Η ταμπέλα από τον καιρό είχε ξεθωριάσει. Με λίγη προσοχή διαβάσαμε: "Τυροκομικά προϊόντα Καλαρρυτών". Τυρί φέτα, ποικιλίες τυριών, γιαουρτιών και πολλά είδη γάλακτος. Όλα τυποποιημένα, σε υποδειγματικές συσκευασίες. Οι υπάλληλοι, νέοι και νέες, γεμάτα ζωή και ευγένεια, δεν προλάβαιναν να πωλούν. Εδώ σημαδεύεται η δυναμική παρουσία του Έλληνα σε κυριολεκτικά δική μας παραγωγή.

Ο πρωινός περίπατος στα μαγαζιά της πλατείας Καλαρρυτών συνεχίζεται, όπου οι υπαρκτικές αντιδράσεις των ηρώων ξωμάχων της Πίνδου είναι χαρακτηριστικές και υποβλητικές.

Εδώ με λίγη φαντασία, απ' τον χτύπο των αργαλειών, το είδος του εργαστηρίου ήταν φανερός. "Καλαρρυτιώτικα υφαντά". Στους ξύλινους παραδοσιακούς αργαλειούς ύφαιναν κοπέλες σαν τα κρύα τα νερά. Κιλίμια, χαλιά, κουβέρτες, υφάσματα για σύγχρονες μοντέρνες κάπες κ.λ.π. Όλα από μαλλιά των προβάτων του χωριού, καλοδουλεμένα, καλογενεμένα, βαμμένα με φυτά και ρίζες σε χρώματα ανεξίτηλα.

Οι λάμψεις της δημιουργίας, οι λογισμοί και οι πόθοι δίπλα από τις παιδικές ανα-

μνήσεις αγναντεύουν μια θεσπέσια, υπερκόσμια, θεία λάμψη.

Πιο κάτω μας περιμένει η δημιουργία, η μέγιστη προσφορά των Καλαρρυτών η αργυροχρυσοχοΐα. Ένα βίωμα έντονων συναισθημάτων, μια έξαρση, μια εγκωμιαστική διάθεση φουντώνει μέσα μας. Δεν είναι η στίλβη, η λάμψη, η στιλπνότητα του χρυσού και του ασημιού. Είναι η απaráμιλλη Τέχνη, η ελεύθερη, δημιουργική έκφραση του καλλιτέχνη, του αργυροχρυσοχόου.

Δαχτυλίδια, σκουλαρίκια, βραχιόλια, πόρπες, αντικείμενα καθημερινής χρήσης, δίσκοι κ.λ.π. ιερά σκεύη, Ευαγγέλια, δισκοπτήρα κ.λ.π. προϊόντα ανυπέρβλης Τέχνης, καλλιτεχνικής έμπνευσης και δεξιοτεχνίας είναι μηνύματα δόξας των Καλαρρυτών στον ελλαδικό και παγκόσμιο χώρο. Άσπιλο γέννημα απρόσκτης φωτιάς στα συντρίμια του καιρού μας!

Κάποιος πελάτης ρωτά τον αρχιμάστορα:

- Τις κατασκευές σας τις προσφέρετε μόνο στους πελάτες του εργαστηρίου σας;

- Όχι. Πουλάμε τα είδη μας παντού, σε καλά καταστήματα της Ελλάδας και του εξωτερικού.

Καταιγισμός κατάλευκων περιστεριών συνόδευσε την έξοδό μας από το εργαστήριο της αργυροχρυσοχοΐας: "Σωτήρης Βούλγαρης". Τα περιστέρια της ειρήνης, της γαλήνης, του πνεύματος ζωντανεύουν γύρω μας και μέσα μας λυτρωτικά την ανάταξη της ψυχής μας.

Πρέπει να σημειώσω ότι τα προβλήματα της Τέχνης είναι κοινά σε όλες τις εκφάνσεις, τις εκφράσεις, τις μορφές της. Η αχίλλειος πτέρνα είναι ο τρόπος έκφρασης, δηλαδή το πώς εκφράζεται ο καλλιτέχνης, ο δημιουργός το άτομο μεσ' απ' αυτά. Το συναίσθημα και η λογική στην Τέχνη είναι γεγονότα, δεν είναι έν-

νοιας.

Από μαγαζί σε μαγαζί, φορτωμένοι με τσάντες αγορών και μια αισιοδοξία κρυφή, ακούμε πίσω μας να ηχούν στα καλύτερια κόσμος ατέλειωτος που ψάχνει για ευτυχία και χαρά.

Μπαίνουμε στο εργαστήριο των Εθνικών ενδυμασιών. Οι υφαντάρες προθήκες του καταστήματος, οι σκευοθήκες εντυπωσιακές, προκαλούν έντονα αισθήματα Εθνικής υπερηφάνειας. Καλαρρυτιώτικες, Γιαννιώτικες, Μακεδονικές, Κρητικές, Αιγαιοπελαγίτικες, Κυπριακές, του Πόντου και της Μικράς Ασίας κ.λ.π.

Υλικά γνήσια, υφάσματα, ιππεριμία. Ραφή άψογη, τέχνη εφάμιλλη, ισάξια των άριστων παραδοσιακών ενδυμασιών.

Ρώτησα τον αρχιμάστορα ράφτη:

- Ενδιαφέρεται ο κόσμος για παραδοσιακές ενδυμασίες: φουστάνελλες, γυναικείες φορεσιές κύρους;

- Πολύ. Όχι μόνο τα υπεύθυνα χορευτικά συγκροτήματα, αλλά πολλοί άνθρωποι, όπου στα φυλλοκάρδια τους πάλλεται η Ελλάδα!

Το ρολόι του Αγίου Νικολάου χτυπά μιάμιση. Τα παιδιά του Δημοτικού Σχολείου αγορά, κορίσια, γεμίζουν τις στράτες από φωνές, γέλια, ελπίδες. Οι ώρες και οι στιγμές πέφτουν στη γη άσπρες, λευκές, χαρούμενες. Η αιθρία του μεσημεριού σκόρπιζε μ' αέρα ανοιξιάτικο τις σκιές απ' την καρδιά των πονεμένων.

Καταλήξαμε στην ψησταριά: "Ο Μπάρος". Η τσίγκνα, η κνίσσα των προγόνων μας, μας άνοιξε την όρεξη. Φάγαμε σαν αρχοντάδες και ήπιαμε μπρούσκο κόκκινο κρασί. Η ζωή εξαφανισμένη από το μόχθο και την προκοπή ξεφόρτωσε απ' τα παλιά όψεις παραμυθιού. Πάνω που ευχόμαστε, τσουγκρίζοντας τα ποτήρια: "Στην υγεία μας" το όνειρο τέλειωσε.

28η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

Η ηθική του χρέους

ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ Γ. ΘΕΟΧΑΡΗ
τ. ΛΥΚΕΙΑΡΧΗ

Η άμυνα του Ελληνικού Έθνους την 28η Οκτωβρίου του 1940 στην ιταμή επίθεση της φασιστικής Ιταλίας και μετέπειτα της Γερμανίας είναι ιστορικό γεγονός μέγα. Αυτού του μεγέθους τα δρώμενα για να εκτιμηθούν στις πραγματικές διαστάσεις, στον ιστορικό και πολιτικό χώρο, χρειάζονται μια σημαντική απόσταση χρόνου. Αυτή η προϋπόθεση υπάρχει σήμερα.

Ο επιτυχής αμυντικός πόλεμος των Ελλήνων του 40 σημάδεψε δύο πράγματα σημαντικά: α) Την διαδρομή του Έθνους μας και β) την πορεία του ελευθέρου κόσμου. Τον καιρό του πολέμου οι ταγοί του κόσμου ανασυνέταξαν την μέγιστη ηθική της συμμετοχής της χώρας μας σ' αυτή την αναμέτρηση, αργότερα και σήμερα αλησιάζονταν, έζησαν, αμέλησαν το χρέος τους!

Ας πάρουμε τα πράγματα απ' την αρχή.

Ο Άξονας, ο συνασπισμός Γερμανίας-Ιταλίας είχε βάσει μπροστά τα σχέδιά του. Ο Ιταλός πρεσβευτής στην Αθήνα τη νύχτα της 28ης Οκτωβρίου του 1940 ζήτησε από τον τότε Πρωθυπουργό της Ελλάδας Ιωάννη Μεταξά την υποταγή της χώρας μας. Οι λαοί της Ευρώπης υπέκυπταν ο ένας κοντά στον άλλο στα πλήγματα των Γερμανών. Σκοτάδι απελπισίας σκέπαζε τον ορίζοντα της Ευρώπης.

Ο Έλληνας πρωθυπουργός απάντησε στον Ιταλό πρεσβευτή, το θρυλικό ΟΧΙ. Ήταν φωνή, η ομόθυμη έκφραση του λαού μας, ήταν η ηθική του χρέους απέναντι στην ευθύνη της υπερασπιστικής ιστορικής και πολιτιστικής πορείας του Ελληνικού Έθνους.

Η ιστορική μοίρα επεφύλαξε στην Ελλάδα την τιμή να απαντήσει με ηρωισμό στη βάρβαρη επίθεση του εισβολέα για λογαριασμό της δικής της ελευθερίας, της τιμής και της αξιοπρέπειας και των ιδίων αξιών όλων των άλλων λαών του κόσμου. Αυτές οι αξίες γεννήθηκαν, ανδρώθηκαν και νοημάτισαν την οικουμένη στη χώρα μας. Φυσικό ήταν να στεριώσουν με θυσίες και ποτάμια αίμα στο φυσικό τους χώρο.

Τα ψυχωμένα νιάτα μας "απ' το κρασί του 21" κατά τον Ποιητή Κωστή Παλαμά με μάχες και θυσίες από τα μέσα Νοεμβρίου απελευθέρωσαν τις Ελληνικές πόλεις της Βορείου Ηπείρου: Κορυτσά, Πρεμετή, Αργυροκάστρο, Χιμάρα κ.λ.π.

Το πρώτο χτύπημα του Άξονα το κατάφεραν οι Έλληνες στα βουνά της Βορείου Ηπείρου. Οι νικηφόρες και απελευθερωτικές νίκες των φαντάρων μας αναπτέρωσαν το πεσμένο ηθικό των χωρών της Ευρώπης, δηλαδή το σύνολο των συναισθηματικών και πνευματικών της δυνάμεων, κοντολογίς την αυτοπεποίθηση.

Στην Πίνδο συνειρτίσαν οι μύθοι του αήττητου του φασισμού και του εθνικοσοσιαλισμού. Ακόμη η σθεναρή αντιμετώπιση των Ιταλών εισβολέων στα Ηπειρωτικά βουνά είχε καταλυτικό αποτέλεσμα στην όλη έκβαση των πολεμικών επιχειρήσεων. Καθυστέρησε την επίθεση κατά της Ρωσίας με τις γνωστές συνέπειες και την ήττα του Άξονα.

Ως γνωστόν η ιστορία δεν γράφεται με ηχηρά λόγια, αλλά με γεγονότα, με πράξεις θυσίας. Η Ελληνική αντίσταση του 1940 στα βουνά της Ηπείρου αναγνωρίστηκε από την οικουμένη. Ο ραδιοφωνικός σταθμός της Μόσχας μετέδωσε:

"Επολεμήσατε άσπλοι εναντίον πάνοπλων.

Ζωγραφικός πίνακας του ζωγράφου της εποποιίας
ΑΛΕΞ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΚΗ

Επολεμήσατε μικροί εναντίον μεγάλων και ενικήσατε. Ημείς, ως άνθρωποι και ως Ρώσοι, σας ευγνωμονούμε. Διότι, χάρις εις την θυσίαν σας εκερδίσαμεν χρόνον και ηδυνήθημεν ν' αμυνθώμεν και τελικώς, να νικήσωμεν".

Ο γηραιός και σώφρων κυβερνήτης της Νοτίου Αφρικής, στρατάρχης Γιαν Σματς, είπε το απλό, αλλά περιεκτικό επίγραμμα: **"Η μάχη της Πίνδου ήλλαξε τον ρουν της Ιστορίας"**.

Οι ταγοί της Αγγλίας που εκείνη την εποχή ηγείτο του αγώνα των ελευθέρων λαών κατά του Άξονα, είπαν:

Ο τότε πρωθυπουργός της Μεγάλης Βρετανίας Ουίνστον Τσώρτσιλ, ο θρυλικός πατήρ της νίκης, είπεν: **"Παλλόμεθα από συγκίνησην καθώς παρακολουθούμε την θαρραλέα Ελλάδα, την Ελλάδα την ηρωική, η οποία έκαμε να ξαναζήσει εις την εποχήν μας η αρχαία δόξα. Ο ηρωισμός της θα περάσει εις τους θρύλους και εις τα τραγούδια των ελευθέρων λαών όλου του κόσμου"**.

Και ο Βασιλέας της Αγγλίας Γεώργιος ο ΣΤ στο Αυλικό κοινοβούλιο έλεγε: **"Η Ελλάς διά του θάρρους της και της αυτοθυσίας της απέδειξε εαυτην αντάξιον του ενδόξου της παρελθόντος. Όταν κάποτε γράφει η ιστορία του πολέμου τούτου, θα βεβαιωθεί υπό των ιστορικών ότι ο αξιοθαύμαστος αγών της Ελλάδος υπήρξε μία από τας αποφασιστικές καμπές του πολέμου"**.

Αυτά έλεγαν τότε οι ταγοί της Αγγλίας ... Πως ξεχάστηκαν όλα!!!

Σήμερα 63 χρόνια μετά την 28η Οκτωβρίου 1940 οι Έλληνες του Ελλαδικού και εξελλαδικού χώρου, όπου γης, και οι ελεύθεροι άνθρωποι γιορτάζουμε την ηθική του χρέους!

Κοντά στην συγκίνηση, την ψυχική διέγερση από χαρά, μας διακατέχει και ένα παράπονο από λύπη.

Πρόκειται για ένα φόβο αποξένωσης της ένδοξης Ιστορίας από τη σύγχρονη ιστορική πραγματικότητα. Συγκεκριμένα ρωτάμε:

1. Που πήγαν οι θυσίες των Ελλήνων παλληκαριών της 28ης Οκτωβρίου 1940;
2. Η Βόρειος Ήπειρος, γιατί παραμένει υπόδουλη;
3. Η Κύπρος, γιατί τενάζει κάτω από τη βάρβαρη κατοχή του Αττίλα;
4. Το Αιγαίο μας, γιατί νυχθημερόν παραβιάζεται από τους απογόνους των Μογγολών (Τούρκους);

Ποιους ρωτάμε; Τους ταγούς της Ενωμένης Ευρώπης που δικαιολογημένα έχουν μία ευαισθησία για τα ανθρώπινα δικαιώματα και το σεβασμό στις διαχρονικές ηθικές αξίες.

Ρωτάμε επίσης την ηγεσία της Αμερικής την κεκρυμμένη δύναμη του κόσμου κατά της τρομοκρατίας. Τέλος απευθύνουμε την ίδια ερώτηση σ' όλα τα δημοκρατικά κράτη του κόσμου. Όλοι οι παραπάνω κατέχουν άριστα τα δρώμενα της σύγχρονης βαρβαρότητας και βαναυσότητας. Τι κάνουν; Με το χέρι στην καρδιά θα απαντήσουμε: Απολύτως τίποτε!!! Απλώς χαϊδεύουν τα αψίδα των βάρβαρων κατακτητών.

"Φευ" στο 2003 καταντήσαμε δέσμοι των οικονομικών συμφερόντων και θέσαμε στο περιθώριο: τον άνθρωπο! Τα ανθρώπινα δικαιώματα δεινοπαθούν και οι διεθνείς συνεδριάσεις αβγατίζουν!

Πάρα ταύτα ο μεγάλος λαός μας, ο δημιουργός μεγιστου πολιτισμού με διεθνή αναγνώριση, ήταν και είναι ο φρουρός της ελευθερίας, της τιμής και της αξιοπρέπειας της χώρας μας και κάθε λαού.

Μη ξεχνάμε το Έθνος μας μεγαλούργησε το 1940 με ενότητα, ομοψυχία, ομόνοια και θυσία για την ελευθερία. Τη θυσία τους δεν θα λησμονήσουμε ποτέ!

Το Σαράντα στα δημοτικά μας τραγούδια

"Του κόσμου η πιο σωστή στιγμή σημαίνει: Ελευθερία.
Έλληνες μες στα σκοτεινά δείχνουν το δρόμο: Ελευθερία.
Για σένα θα δακρύσει από χαρά ο ήλιος"
ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΕΛΥΤΗΣ

Η μεγάλη και ιστορική επέτειος του 1940 επιβάλλει σ' όλους μας το χρέος του πνευματικού και ηθικού αναλογισμού. Είναι το άριστο μνημόσυνο στους Γίγαντες και στους Τίτνες, που νικηφόρα αντιμετώπισαν την ύλη και τη βαρβαρότητα, τη βία και την τυραννία, το σκοτάδι και την κακία. Οι Πανέλληνες, χαλυβδώνοντας καρδιές και όπλα, σε μια αρραγή ενότητα, ξεπήδησαν στον ιερό αγώνα για τις γυναίκες και τα παιδιά τους, για τους Ναούς και τους τάφους των πατέρων τους. Τίποτα δε στάθηκε ικανό ν' ανακόψει τη θεία ορμή τους. Στο ολόμαυρο στερώνωμα της παγκόσμιας απορρώσεως ύψωσαν, μ' άτρομο χέρι, τον καταπληκτικό πύραυλο της ηρωικής αποφάσεώς τους, για να δώσουν στους φοβισμένους λαούς χαρμόσυνο και ελπιδοφόρο μήνυμα.

Η Εποποιία του Σαράντα είναι γεμάτη από μεγαλείο κι έξαρση της εθνικής ψυχής. Η γενιά του πόνου, της δοκιμασίας και της περισπυλλογής έζησε τα μεγάλα, δραματικά και συγκλονιστικά γεγονότα. Με συγκίνηση, σεβασμό και θαυμασμό, αναπολεί την ατελείωτη σειρά προσώπων και πράξεων, που το καθένα και η κάθε μία είναι ένα μνημείο για όποιον και υψηλό υπάρχει στην ανθρώπινη ζωή και φθάνει για να δοξάσει και ν' υψώσει για πάντα ένα λαό.

ΤΟΥ ΚΩΝ/ΝΟΥ ΜΠΑΡΜΠΟΥΤΗ
Προέδρου του Πατριωτικού Συν-
δέσμου Καλαρρυτιών «Η ΠΙΝΔΟΣ»
Είναι χαρακτηριστικό το παρακάτω γεγονός:

Το ηρωικό τσπανόπουλο της Πίνδου έγραφε, σαν αρχαίος Σπαρτιάτης, στη γυναίκα του, που άφησε παντρεμένη πέντε μηνών και έγκυο, πριν σκοτωθεί στην πρώτη γραμμή:
"Αν σκοτωθώ για την Πατρίδα μας, την Ελλάδα μας, να είστε όλοι περήφανοι για μένα και το παιδί, που θα γεννηθεί, αν είναι κορίτσι, να βάλετε το όνομα Νίκη ή Ελευθερία. Γι' αυτά τα δυο μας τρώει εδώ πάνω, στα βουνά της Κορυτσάς, το κρύο, η παγωνιά, η ψείρα και το δρολοπόχιονο".

Οι άθλοι, τα κατορθώματα και οι λαμπρές νίκες εκφράζουν τη βαθύτατη συνείδηση του ανωτέρου και υψηλού σκοπού των Ελλήνων και δίνουν αφορμή σ' ευαίσθητες λαϊκές ψυχές να εκδηλώσουν την πίστη, την αγάπη και το θαυμασμό στους θρυλικούς ήρωες της Κορυτσάς, του Πόγραδετς, του Μοράβα, του Ιβάν, του Τεπελενίου, της Χειμάρρας, της Πρεμετής, του Αργυροκάστρου, που είναι εφάμιλλα τρόπαια της Αλαμάνας, του Μεσολογγίου, της Γραβιάς, του Κιλκίς, του Μπιζανίου, του Σκρά ... Έτσι, όπως στην Επανάσταση του Εικοσιένα, άνησαν τα δημοτικά μας τραγούδια, που φτερούγισαν ψηλά στις βουνοκορφές του Μετώπου, ύμνησαν τους αγωνιστές του Σαράντα, δυνάμωσαν τις καρδιές τους στον ιερό αγώνα τους εναντίον των νέων χρυσοφόρων Μήδων και τους εδόξασαν. Ο ανώνυμος τραγουδιστής τραγουδάει τον πόνο, τη λαχτάρα και τη χαρά, που του δίνουν τη δύναμη να εκφράσει πιστά τη λαϊκή σκέψη και τη βαθύτερη ψυχική κατάσταση του συνόλου, συγκινώντας τον ακροατή του. "Εξάιρετον, ανανηρρήτως, θέσιν - γράφει ο Νικ. Πολίτης, μεταξύ των μνημείων του λόγου του ημετέ-

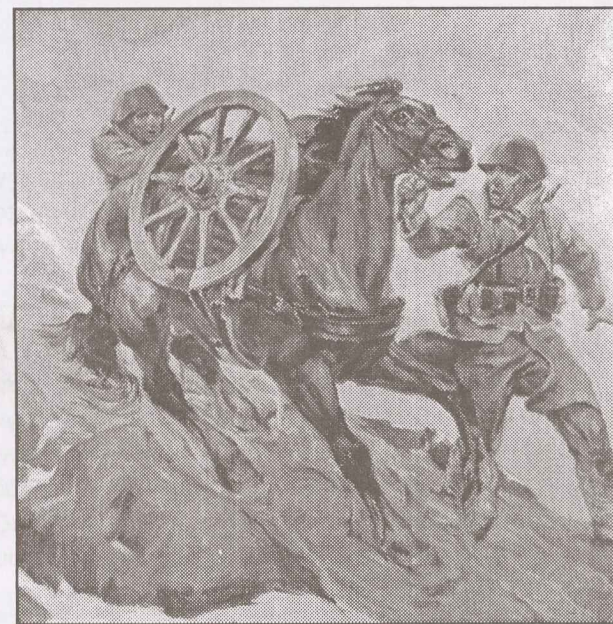
ρου λαού, κατέχουν τα τραγούδια όχι μόνον ως ισχυρές κινούντα την ψυχήν διά το απέρητον κάλλος, την αβίαστον απλότητα, την πρωτοτυπίαν και την φραστικήν δύναμιν και ενάργειαν, αλλά και ως ακριβέστερον πάντος άλλου πνευματικού δημιουργήματος του λαού εμφανίζοντα τον ιδιόζοντα χαρακτήρα του Έθνους".
Τα τραγούδια του νέου Εικοσιένα αντήχησαν παντού, μίλησαν στις ψυχές όλων των Ελλήνων κι έδωσαν τον παγκόσμιο αντίλαλο της νίκης.
"Ποιος είδε τέτοιο θιάσασμα, παράξενο, μεγάλο: να κουβεντιάσουν τα βουνά με τες ψηλοραχούλες! Γυρίζ' γέρο - Όλυμπος κι αναρωτάει την Πίνδο: - Βουνό μου, τι κατσούφιασες και στέκεις βουρκωμένο; Μην άνεμος σε πολεμάει, μήνα η βροχή σε δέρνει; - Κι ούδ' άνεμος με πολεμάει κι ουδέ η βροχή με δέρνει, Μον' μ' χτυπούν οι Ιταλοί, με μπόμπες και κανόνια. Μαύρα κοράκια πλάκωσαν στον άσπρο ουρανό μου, βρωμίζουν τις ράχες μου, τα' αγέρι μαγαρίζουν. - Ρίξε, βουνό μ', τις μπόμπες σου κι άμπόλα τα θεριά σου κι εγώ σου στέλνω τους αητούς, τσολιάδες και φαντάρους, να σπείρουν τα πλάγια σου με πτώματα Ιταλιάνων, να τρώνε οι λύκοι τα κορμιά, αητοί τα σωθικά τους και τα βαθεία λαγκάδια σου να τρών τα κόκκαλά τους κι ελεύθεροι να ζήσουμε".

Οι τίμοι αγωνιστές πολεμούν και πέφτουν για την Πατρίδα στα μαχοτόπια του "ΟΧΙ". Εκεί πάνω γυρίζει ευγνώμονη η ελληνική ψυχή, αναβώντας ένα ταπεινό κερί στις ψυχές των ηρώων και των μαρτύρων, που τους σκέπασε το χώμα, "αδάκρυτος, ασαβάνωτος, αφήλητος χωρίς ανθούς και στέφανα και μύρα".

"Τα' έχεις, καμήνε κοράκα, που σκουίζεις και φωνάζεις; Μήνα διψάς για γάιματα, μήνα πεινάς για κρέας; Πέτα ψηλά στο Λάμποβι, ψηλά στο Τεπελένι, που πολεμούν τα' αδέρφια μας μ' ασκέρια Ιταλιάνων. Εκεί θα βρεις τα γαίματα, εκεί θα βρεις το κρέας, εκεί κορμιά κείνεται ηρωικών τσολιάδων, τσολιάδων, του Τριανταεναίου και του Σαρανταδού. Δεν έχουν μάνη να τους δει, γυναίκα να τους κλάψει. Έχουν τους όλμους συντροφιά, προσκέφαλο μια πέτρα. Και για πανωσκεπάσματα τους πάγους και τα χιόνια".

Σύσσωμο το Έθνος βρίσκεται στις εθνικές επτάλξεις του. Ένας περήφανος και γενναίος Λαός, γίνεται το υψηλό κέντρο της ιστορικής ζωής του ανθρώπινου Γένους. Κάθε ελληνική ψυχή ενώνει το σκίρτημα και τη φωνή της στο ρωμαλέο τραγούδι της ελληνικής αρετής και η σκέψη ολόκληρη, μ' ευλάβεια και σεβασμό, πετάει επάνω στα υπέροχα και αγέρωχα ηπειρωτικά βουνά:

"Νάμουν πουλί να πέταγα, να πήγαινα του ψηλού, ν' ανανέυα την Ήπειρο, τη μαύρη τη Χειμάρρα, να το καμνε Ντέβινο, το δόλιο Μεσημέρι, που πολεμούν τα' αρδέρφια μας με Ιταλούς χιλιιάδες."

Ολημερίς στον πόλεμο, το βράδυ καραούλι, τη νύχτα τα χαράματα γυρίζουν να πλαγιάσουν. Το χέρι τους προσκέφαλο και το λιθάρ στρώμα και το ντουφεκι σφιχτά αγκαλιασμένο. Σάπισαν τα χεριάκια τους, σέρνοντανς το ντουφεκι.

Σάπισαν τα κορμάκια τους, κοιμώντας μέσ' το χιόνι.

Χωρίς φωμί, χωρίς νερό, χωρίς ύπνο στο μάτι, και πως αντέχουν, μάνη μου!"

"Πικρά το λένε τα πουλιά, πικρά το λεν' τα' αηδόνια.

Πικρα το λέει μια πέρδικα, σα μαύρο μοιρολόι.

Εσείς, βουνά της Κορυτσάς, και κάμποι της Χειμάρρας, ποτές να μην ανθίσετε, χορτάρι να μη βγάλετε.

Για το κακό, που γίνηκε στην Ήπειρος τη χώρα. Γέμισαν τα βουνά κορμιά και οι κάμποι παλληκάρια.

Πέτρες έχουν προσκέφαλο, τη μαύρη γης στρωσίδι.

Και για απάνωσκεπάσματα του φεγγαριού τη λάμψη.

Όλα καλά σκοτώθηκαν, πέσανε για το Γένος. Για την πατρίδα πήγανε στον Άδη τα καμήνε"

Μια αδρή εικόνα παρέχουν τα παραπάνω δημοτικά τραγούδια του Σαράντα, πολύτιμοι θησαυροί της λαϊκής ψυχής, που καθρεφτίζουν και αποκρυσταλλώνουν την αγάπη, την πίστη και την αφοσίωση στο θρίαμβο της Ελληνικής αρετής, επάνω στα χιονισμένα Ηπειρωτικά βουνά και το εκτυφλωτικό φως της ασύγκριτης Εποποιίας. Είναι μια γνήσια φωνή του λαού μας, που έρχεται απ' τα βάθη των αιώνων, γεμάτη φλόγα και φως ομορφιά και αλήθεια. Είναι η ίδια η ψυχή του: καθαρή, ολοζώντανη και δημιουργική. Χρήσιμη ιστορική αναδρομή, ευεργετική και διδακτική για τους παραγόμενους αιρούς μας.

Ολημερίς στον πόλεμο, το βράδυ καραούλι, τη νύχτα τα χαράματα γυρίζουν να πλαγιάσουν. Το χέρι τους προσκέφαλο και το λιθάρ στρώμα και το ντουφεκι σφιχτά αγκαλιασμένο. Σάπισαν τα χεριάκια τους, σέρνοντανς το ντουφεκι.

Σάπισαν τα κορμάκια τους, κοιμώντας μέσ' το χιόνι.

Χωρίς φωμί, χωρίς νερό, χωρίς ύπνο στο μάτι, και πως αντέχουν, μάνη μου!"

"Πικρά το λένε τα πουλιά, πικρά το λεν' τα' αηδόνια.

Πικρα το λέει μια πέρδικα, σα μαύρο μοιρολόι.

Εσείς, βουνά της Κορυτσάς, και κάμποι της Χειμάρρας, ποτές να μην ανθίσετε, χορτάρι να μη βγάλετε.

Για το κακό, που γίνηκε στην Ήπειρος τη χώρα. Γέμισαν τα βουνά κορμιά και οι κάμποι παλληκάρια.

Πέτρες έχουν προσκέφαλο, τη μαύρη γης στρωσίδι.

Και για απάνωσκεπάσματα του φεγγαριού τη λάμψη.

Όλα καλά σκοτώθηκαν, πέσανε για το Γένος. Για την πατρίδα πήγανε στον Άδη τα καμήνε"

Μια αδρή εικόνα παρέχουν τα παραπάνω δημοτικά τραγούδια του Σαράντα, πολύτιμοι θησαυροί της λαϊκής ψυχής, που καθρεφτίζουν και αποκρυσταλλώνουν την αγάπη, την πίστη και την αφοσίωση στο θρίαμβο της Ελληνικής αρετής, επάνω στα χιονισμένα Ηπειρωτικά βουνά και το εκτυφλωτικό φως της ασύγκριτης Εποποιίας. Είναι μια γνήσια φωνή του λαού μας, που έρχεται απ' τα βάθη των αιώνων, γεμάτη φλόγα και φως ομορφιά και αλήθεια. Είναι η ίδια η ψυχή του: καθαρή, ολοζώντανη και δημιουργική. Χρήσιμη ιστορική αναδρομή, ευεργετική και διδακτική για τους παραγόμενους αιρούς μας.

«ΚΑΛΑΡΡΥΤΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ»

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ
ΚΑΛΑΡΡΥΤΩΝ «Η ΠΙΝΔΟΣ»
ΑΔΑΩΝΗΣ 7 - ΙΩΑΝΝΙΝΑ (45221)
ΤΗΛ. - FAX: 2651037440

Συντάσσεται από επιτροπή
Επιμέλεια Εκδόσεως από 1986 έως 16-1-1997
+ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΜΠΑΡΤΙΑΝΝΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ:
ΚΩΝ/ΝΟΣ Β. ΜΠΑΡΜΠΟΥΤΗΣ
(Επιμέλεια ύλης - Πληροφορίες - Εμβάσματα)
Τεπελενίου - Ιωάννινα (45333) τηλ. 2651025943

Τα έκδοτα εκτύπωσης και διακίνησης της περιοδικής μας έκδοσης καλύπτονται από τις προαιρετικές εισφορές μελών και φίλων μας.

ΜΟΝΤΑΖ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ
ΕΚΤΥΠΩΤΙΚΗ - ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΗΠΕΙΡΟΥ
Ε.Π. ΜΠΟΥΡΗΣ - Π. ΣΤΡΑΤΟΣ Ο.Ε.
3ο χλμ. Ε.Ο. Ιωαννίνων - Αθηνών
Τηλ.: 26510 68931 - 68933 FAX: 26510 68932

Βοίηση

Η ΠΟΙΗΣΗ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΕΠΟΣΤΟΥ 1940

28η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

του Γ.Μ. Ξύδη

Ω φάρε του Έθνους λαμπερέ. Είκοσι οχτώ τ' Οκτώβρη! καινούργιος Ευαγγελισμός αστράφτεις και φωτάς τη Δόξα, που τους Έλληνες σεμνά τους στεφανώνει και τις μανάδες, που είπανε το «ταν ή επί τας».

Εσύ, που το «μολών λαβέ» τ' ανάστησες με το «ΟΧΙ», την Οικουμένη εδίδαξες μ' Ολύμπια ψυχραιμία. Πως τ' αγαθό της Λευτεριάς με της ψυχής τη λόγχη κρατιέται κτήμα ανέγγιχτο και θεία κληρονομία.

Μ' αθάνατα δαφνόφυλλα Σε ραίνει ο Μαραθώνας, οι Θερμοπύλες Σου μηνούν θερμό χαιρετισμό. Και το Εικοσιένα ορθό, που υψώθη προμαχώνας, σε παραστέκει ολόχαρο, μ' αντρίκιο θαυμασμό.

Ω μήτρα της Ελευτεριάς, ω θούμα του Σαράντα, όλης της Γης οι Λέυτεροι με δάκρυ Σε θωρούν. γιατί από Σε πρωτοείδανε και θα θυμούνται πάντα της Νίκης το χαμόγελο, που εμπρός του αναρριγούν

ΞΑΝΑΝΘΙΣΑΝ ΟΙ ΔΑΦΝΕΣ

του Σπύρου Παναγιωτόπουλου

Της δάφνης ξανανθίσαν τα κλωράνια
απάνω στις Ηπείρου τις πλαγιές,
τα νέα για να στολίσουν παλικάρια,
που απ' όλες τις Ελλάδος τις μεριές
τραβούν μ' ορμή, με θάρρος και μ' ελπίδα,
για να δοξάσουν τη γλυκιά Πατρίδα!

Ο βάρβαρος εχθρός τώρα ας το μάθει
κι ας φύγει ντροπιασμένος ταπεινός!
Η δάφνη στην Ελλάδα δεν ξεράθη,
της Λευτεριάς δε σβήστη ο αυγερινός.
Κρατεί η Ελλάδα κλώνο ελιάς, με ξέρι
να σπέρνει κεραυνούς με το άλλο χέρι.

ΤΟ ΠΑΝΑΘΩΡΩΠΙΝΟ ΕΜΒΑΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

του Άγγελου Σικελιανού

Ομπρός! Με ορθή, μεσούρανη
της Λευτεριάς τη δάδα
ανοίγεις δρόμο, Ελλάδα,
στον άνθρωπο ... ομπρός!

Ορμάνε πρώτοι οι Έλληνες
κι όλοι οι λαοί σιμά Σου,
- μεγάλο τ' όνομά Σου!
βροντοφωνών: «Ομπρός,

ομπρός να γίνουμε ο τρανός,
στρατός, που θα νικήσει,
σ' Ανατολή και Δύση,
το μαύρο φίδι ομπρός,

ομπρός, κι η Ελλάδα σηκώθηκε
και διασκορπίζει τα σκότη ...
Ανάστα η Ανθρωπότη

Στον τόπο μας με Παίξε φλογέρα

- Και ποιος σ' ορμήνεψε ορέ Λάμπρο κι έμαθες μέσα απ' αυτό το τρύπιο καλάμι τον αυλό, έτσι μας την έλεγε ο δάσκαλος, και βγάζεις τόσες γλυκές μελωδίες που ραγίζουν τα βουνά της Πίνδου, ημερώνουν τα αγρίμια κι ευχαρισιέται η καρδιά μας.

- Η φλογέρα ήταν του παππού, κειμήλιο του σπιτιού, τη βρήκα τυχαία στο σεντούκι της γιαγιάς. Δεν ήξερα το όνομά της παρά που είχα ακούσει τη γλύκα της απ' τους τσοπαναραίους. Τη ζήτησα με καημό. Η γιαγιά, που το όνομά μου της θύμιζε τον παππού, δεν μου χάλασε το χατίρι. Μόνος μου φυσούσα και άλλαζα τα δάχτυλά μου πάνω στις τρύπες. Στην αρχή έβγαζε κάτι παράξενους ήχους που μαρτυρούσαν σ' όλους με άκουγαν ότι δεν έχω ιδέα.

- Και την παράτησες;

- Όχι και με τον καιρό έμαθα, τι έμαθα, ξεχώριζα ήχους τραγουδιών. Πέρασε καιρός, μήνες και έφτασα η φλογέρα μου να σταματάει το κοπάδι απ' τη βοσκή

και την τσελιγκοπούλα εκστατική μες στο πρωινό κι έπαιρνε μια αρχέτυπη μορφή που τη βρίσκεις σε μοναδικά αγγεία της κλασικής εποχής.

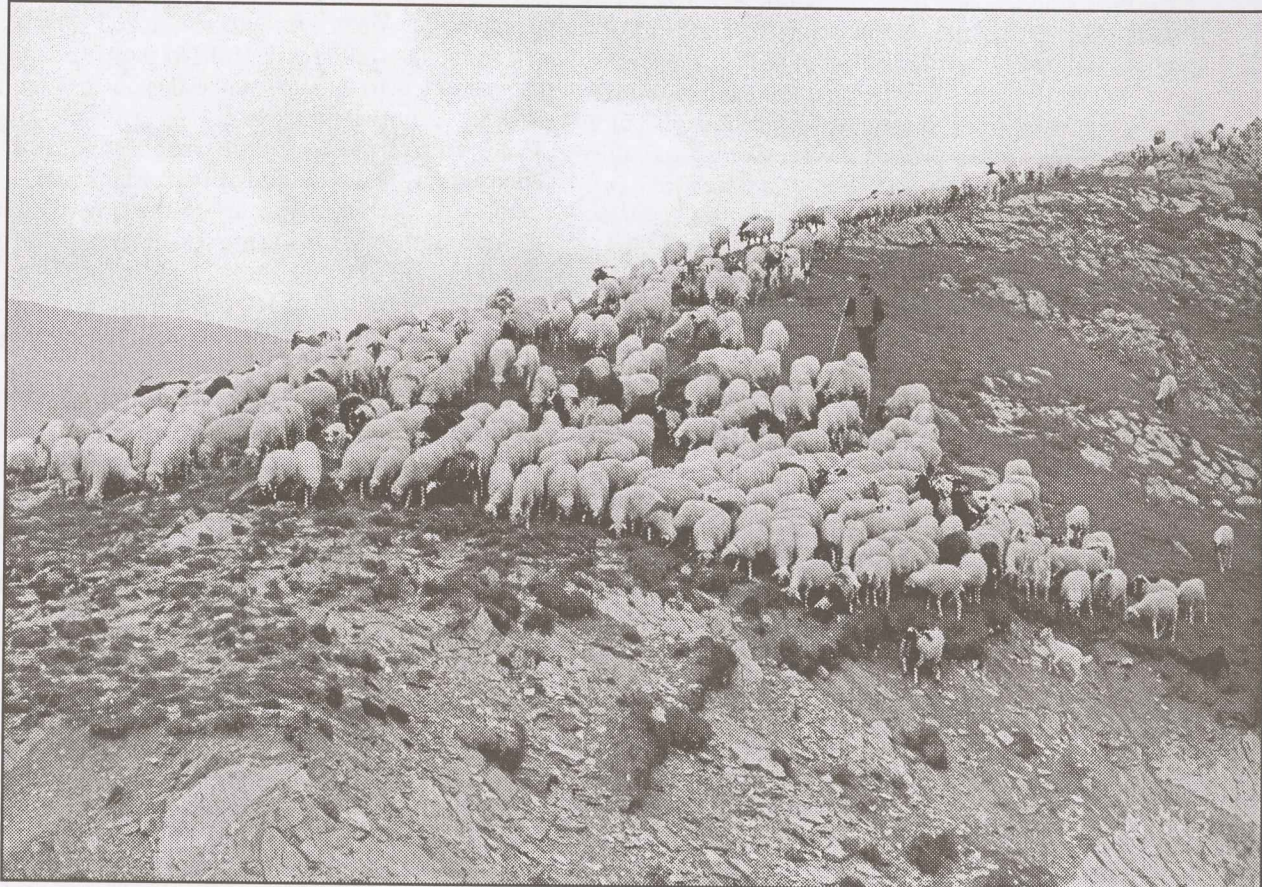
- Τώρα στις πλαγιές του Μπάρου, στα βουνά της Πίνδου με τη φλογέρα σου στο φως του φεγγαριού συγκινείς ζωντανά, αγρίμια και ζωμάχους.

- Πέστο κι έτσι. Η φλογέρα, θέλω να πω, είναι καημός, λαχτάρα, μεράκι, ψυχικό πράγμα. Τον λες και ξαλαφρώνεις, χαίρεσαι. Πνίγεις και πνίγεσαι στο γλυκό της άκουσμα. Με τη φλογέρα παίζεις τα πάντα, τραγούδια γνωστά και άγνωστα, δικά σου, αυτοσχέδια, χιλιά δυο πράγματα.

- Πολλά είπαμε. Δεν αφήνουμε την ίδια να τραγουδήσει;

- Μετά χαράς.

Το παίξιμο της φλογέρας μας έπεισε ότι η αρμονία της είναι ψυχή και καρδιά του τσοπάνη.

Καλαρρυτιώτικα πρόβατα στο Μπάρο, οδηγούνται στη στάνη της ΚΑΛΟΥΤΑΣ

Η σημαία του Κοινοτικού γραφείου

Μια συγχρινετική ενέργεια των κοινοτικών αρχόντων της Κοινότητάς μας είναι η ανάρτηση της **χαϊανόλευκης, της Σημαίας μας, στο μπαλκόνι της Κοινότητας. Θερμά συχαρητήρια στην απόφαση και ποίηά ευχαριστώ για την προχμάτωση της πιο όμορφης απόφασής.**

Το αεράκι της Πίνδου καί-δεύει τις όμορφες χαϊανό-λευκες πτυχές της και προσφέρει ζωντανία στο σταύρο της που τον φωτίζει ο κεφάτος ήλιος της πατρίδας μας. Θεσπέσιο θέαμα, Θεέ μου!

Οι πνοές του αζέρα στο

κάδι της Σημαίας μας χαρίζουν στις καρδιές μας κρυφές χαρές ευτυχίας. Το σύνολό κάνει μια ομορφιά που μας συγχινεί, μας προξενεί αίσθημα μεζάλης χαράς.

Η χαϊανόλευκη, η σημαία του έθνους μας που κυματίζει καθημερινά στο κοινοτικό γραφείο της Κοινότητας Καλαρρυτιών, είναι το εθνικό σύμβολο, η πατρίδα, το έθνος των Ελλήνων.

Μιλάει σ' όλους μας, τους νεόπιοιους, τους ξενιτεμένους, τους επισκέπτες φίλους του χωριού μας, έλληνες και ξένους, όπου

χης, πως εμείς εδώ επάνω

στις βουνοκορφές της Πίνδου φυλάμε Θερμοπύλες, θεωρούμε χρέος μας να υπερασπιζόμαστε μ' όλες μας τις δυνάμεις τις διαχρονικές ηθικές αξίες: Ελευθερία, τιμή, αξιοπρέπεια, δικαιοσύνη κ.λ.π. όχι στα λόγια, αλλά στην πράξη.

Καλό είναι να μη προμηθευτεί η Κοινότητά μας καταλλήλως σημαίες για τις εθνικές μας γιορτές και να αναρτηθούν στους βασικούς δρόμους του χωριού. Το όνειρο του χρέους και της ελπίδας οφείλουμε να τα πραγματοποιήσουμε.

τους ανθρώπους μας

Σεπτέμβρη - Οκτώβρη στο χωριό μας

Τον Σεπτέμβρη - Οκτώβρη οι Καλαρρυτίες δεν έχουμε τη μεγάλη κίνηση του καλοκαιριού, αλλά την αρχοντιά της ήρεμης ζωής και δράσης. Ηρεμείς, ησυχάζεις, γαληνεύεις!

Εργαζάια τα σπίτια που επισκευάζονται, τα σπίτια που κτίζονται από θεμέλια και τα κοινοτικά έργα. Ο χτύπος των εργαλείων των μαστόρων σκορπίζει στους δουλευτάδες ευτυχία, τη χαρά της δημιουργίας και στους περαστικούς μια ξεχωριστή απόλαυση προκοπής.

Η ψυχή των λίγων παραθεριστιών, που είναι λάτρεις του χωριού μας, πνίγεται απ' το μύθο του κεφαλοχωριού μας και φτάνει στους ίσκιους των πουλιών που κελαιδούν ξετρελαμένα απ' την ευφροσύνη της φύσης.

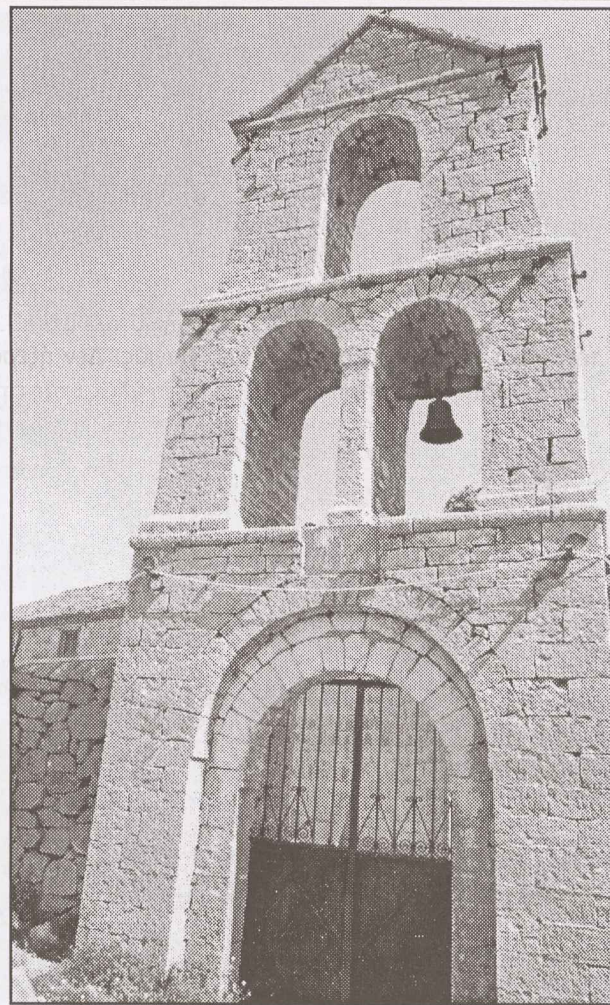
Το βράδυ, όταν πέσει το σκοτάδι στην Πίνδο, τα φώτα στους δρόμους, στους κόλπους της σιγής αποκαλύπτουν δυνατός και ήρεμες παρουσίες ευτυχίας σε λιγοστούς διαβάτες που κατεβαίνουν στην αγορά για παρέα, κουβέ-ντα, και φαγητό.

Η παραδοσιακή κουζίνα, το καλομαγειρευμένο κατακά-θαρο πιάτο, το μπρούσκα, η καλόκαρδη φιλική παρέα κάνουν μια σπάνια συντροφιά.

Όλα κυλούν όμορφα, λόγια, κέφι και γλέντι.

Συχνά δικά μας όργανα από οργανοπαίκτης του χωριού, ή παιδιά από πόλεις, επαγγελματίες του είδους, που θέλουν να παίξουν όχι για χρήματα, αλλά για το κέφι τους και τη φιλική διασκέδαση της ομήγυρης γλεντούν "παρείστικα" ως το πρωί.

Μάτια χαρούμενα, ζητούν τον ήλιο της αξιοπρέπειας και της ανθρωπιάς και τον βρίσκουν στο κεφαλοχώρι μας κάθε εποχή, όλη τη διάρκεια της χρονιάς, πιο πολύ τον χειμώνα!

Το κωδωνοστάσιο της
ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ του χωριού μας

Τα παιδιά

Το αρχοντοχώρι μας Καλαρρυτίες πολλά το ομορφαίνουν στίπια, δρόμοι, βουνά, τρεχούμενα νερά, αλλά πέρα και πάνω απ' όλα οι άνθρωποι και ιδιαίτερα τα παιδιά τα νιάτα, η ζωντανή μας ελπίδα.

Όταν βαδίζεις στα γκαλντερίμια του χωριού και συναντάς παιδιά, αγόρια, κορίτσια κάθε ηλικίας χαίρεσαι το αγγελικό τους χαιρετισμό, την ομορφιά των ματιών και της περπατησιάς, το φως που εκπέμπουν με τα χαρούμενα γέλια τους και τα δροσερά λόγια τους. Ο δρόμος, οι δρόμοι, με νιάτα έχουν ένα αλλιώτικο φως, δυνατό και χρυσό που σε ανεβάζει ψυχικά!

Τα παιδιά αγαπούν το χωριό μας, θέλουν να ανέβουν σ' αυτό, αλλά εμείς, σ το χωριό κάτι πρέπει να κάνουμε για να περνούν καλά και να το αγαπή-

σουν περισσότερο π.χ. Ένα γήπεδο ποδοσφαίρου, ένα γήπεδο μπάσκετ, και χώροι για αθλοπαιδιές. Μια παιδική χαρά. Ας γίνει ένα από αυτά.. Όλα δεν γίνονται. Σιγά σιγά θα γίνουν όλα.

Ποιος θα τα κάνει; Όλα τα ζητούμε από την κοινότητα. Η κοινότητα έχει το πρόγραμμά της και σ' αυτόν τον τομέα με το ζήλο που την διακρίνει θα κάνει πολλά, αλλά και η ιδιωτική πρωτοβουλία σε συνεννόηση με τον κ. πρόεδρο της κοινότητας κάτι πρέπει να προσφέρει.

Μη ξεχνάμε οι δωρεές στο κοινό, στο χωριό, είναι δώρα ζωής, ευτυχίας, προκοπής. Η δωρεά είναι η πρακτική όψη της Χριστιανικής αγάπης. Ορθόδοξοι Χριστιανοί δεν είμαστε;

Ο φιλότιμος

Υπάρχουν στην εποχή μας φιλότιμοι; Θα προσπαθήσουμε να έχουμε μια κάποια απάντηση. Ο πολυτάλαος και πολυβασανισμένος λαός μας παρατηρεί: "Απ' όταν χάθηκε η ντροπή, χάθηκε το φιλότιμο".

Στις ημέρες μας υπάρχουν φιλότιμοι; Σαφώς υπάρχουν, εκεί όπου δεν το περιμένεις. Το στοιχείο που ενισχύει την άποψή μας είναι η ίδια η ζωή, η συναλλαγή, το πάρε δώσε, του δούνα λαβείν στην κοινωνία μας.

Το επίθετο: φιλότιμος, -η, -ο, είναι αρχαιοελληνικό. ["αρχ. Φιλότιμος"=φίλος + τιμή].

Φιλότιμος είναι εκείνος που έχει έντονο το συναίσθημα της τιμής και της προσωπικής αξιοπρέπειας. Ο φιλότιμος καταβάλλει ευσυνείδητες προσπάθειες να ανταποκριθεί στα καθήκοντά του ή να διακριθεί σε κάτι. Είναι μπεσαλής, ευαίσθητος, γενναϊόδωρος. Δεν υπολογίζει τα χρήματα, προκειμένου να βοηθήσει κάποιον που έχει ανάγκη, χωρίς να προσβλέπει στο δικό

του συμφέρον.

Ο φιλότιμος είναι ο ενάρετος, ο σπάνιος, ο ξεχωριστός άνθρωπος. "Έχει ηθικές αρετές, είναι χρηστός, τίμιος, ηθικός. Αυτά τα στοιχεία που συγκροτούν, συνθέτουν τον φιλότιμο υπάρχουν σε όλους τους ανθρώπους. Καλλιεργούνται στην οικογένεια, στη γειτονιά, στο Σχολείο, την Εκκλησία, στο χώρο εργασίας, παντού.

Είναι δύσκολο να υπάρχουν χειροπιαστές βεβαιότητες για τις πτυχές του φιλότιμου. Ωστόσο η ζωή έχει στην πρακτική, στις συναστροφές, στη στενή κοινωνική σχέση την αλήθεια του πράγματος, που σπανίζει, αλλά υπάρχει.

Οι γνήσιοι, οι ειλικρινείς φιλότιμοι υπάρχουν και παρουσιάζουν τον ακεραίο άνθρωπο, τη χαρά της ζωής και στις ημέρες μας.

Ο ΚΑΛΑΡΡΥΤΙΩΤΗΣ

Συνέχεια από την σελίδα 4
κι ακλούθα την ... Ομπρός!

28η ΟΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

του Στέφανου Μπολέτση

Αέρα! Αέρα Ιαχές πέρα ως πέρα.
Η λόγχη αστράφτει, τρύμος και φοβέρα,
καρφώνει τον εχθρό πάνω στα χιόνια,
γκρεμίζει τ' άρματα, σκορπίζει τα κανόνια.

«Αέρα! Αέρα!» στις κορφές στα δάση «αέρα!»,
κουρέλια πέφτει των κενταύρων η παντιέρα.
Λυγούν Κλεισούρες, Τεπελένια ανοίγουν,
φλόγες κι «αγέρες» γύρω τους τυλίζουν.

«Αέρα!» μούγκροι και ουρλιαχτά «αέρα!»,
κι η Μεγαλόχαρη, γλυκιά μητέρα,
έσκυβε πάνω στις πληγές και συμπονούσε
και γίγαντες στη μάχη οδηγούσε.

«Αέρα!» σάλπισμα χαμού. Φεύγει τ' ασκέρι.
Φεύγει και σπέρνει με κορμιά κείνα τα μέρη,
και λάμπει η γαλανόλευκη στα χιόνια. Σ' όλα τα χρόνια
σ' όλους τους καιρούς θα λάμπει αιώνια.

ΟΧΙ

του Λ. Παπαδήμα

Ένα ΟΧΙ στον εχθρό σου
όπως έκανες και πάντα,
βροντοφωνήσες Ελλάδα
και στο θρυλικό Σαράντα.

Και το πήρανε τα νιάτα
της Πατρίδας το λουλούδι
και το έκαναν με πίστη
εγερτήριο τραγούδι.

Στις κορφές ψηλά της Πίνδου
σαν θεριά έχουν ανέβει
κι αν τους λείπουν τα όπλα,
η ψυχή τους περισσεύει.

Στα βουνά, στην Τρεμπσίνα
τα παιδιά σου αντρεωμένα,
ανασταίνουν και πάλι
το παλιό Εικοσιένα.

Η ΠΙΝΔΟΣ

του Σ. Σπεράντζα

Των προγόνων βλαστοί, μ' ατσαλένια κορμιά,
του πολέμου περνώντας τη φρίκη,
της καρδιάς μας τη φλόγα τη φέραμε μια
ως εκεί που μας πρόσμενε η νίκη.

Με τη λόγχη χαράξαμε αδρό στα βουνά
τ' όνομά μας, γαλάζιο λουλούδι,
να το πάρει ως τα πέρατα ο θρύλος ξανά,
στους λαούς να το κάνει τραγούδι.

Προσταγή της φυλής μας, σα νόμος βαριά,
το παλιό ν' αναστήσουμε θάμα,
να 'ναι αιώνια σε τούτη τη γη η Λευτεριά,
κάποιας μοίρας ορίζει το τάμα.

Μάνα Ελλάδα, δική σου μια σάλπιγγα ηχεί
λες ακόμα σ' της Πίνδου μια κόχη,
στους λαούς να θυμίζει, γεμάτο ψυχή,
το τρανό που ξεστόμισες: «ΟΧΙ!».

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΔΟΥΡΟΥΤΗ ΚΑΙ Η ΕΞΕΛΙΞΗ ΜΙΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΤΟ Α΄ ΜΙΣΟ ΤΟΥ 19 ΑΙΩΝΑ

2η Συνέχεια

Πριν από τον 19ο αι. η Αδριατική αποτελούσε ένα κλειστό κύκλωμα κάτω από τον έλεγχο της Βενετίας και της Ραγούζας. Ήταν πολλά τα επίπεδα συνεργασίας των ανθρώπων της Αδριατικής: η ναυτιλία, το εμπόριο και οι τεχνίτες. Ιταλοί, Σλάβοι, Αλβανοί, Έλληνες και Εβραίοι, κάτοικοι της ανατολικής και δυτικής πλευράς της Αδριατικής, μετείχαν σε μια κοινότητα

Γράφει η: **ΤΡΟ-ΜΑΡΙΑ - ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΟΥ** εργα-
σίας

και εκμετάλλευσης υλικών, καθώς οι πληροφορίες και οι άνθρωποι κυκλοφορούσαν σχετικά γρήγορα και εύκολα διαμέσου των θαλασσιών οδών επικοινωνίας. Η αμφισβημία ορισμένων προϊόντων δημιουργεί ένα πλέγμα οικονομικών δραστηριοτήτων. Θα μπορούσαμε να προσθέσουμε ότι αυτό το σύστημα της Αδριατικής εκτείνεται σε μερικές περιπτώσεις από τη Βενετία έως τη Σικελία (Μεσσηνή) και την Κέρκυρα έχει διαφορετικά κέντρα βάρους κατά τη μακρά των ιστορία του και ιστορικές τομές που άλλοτε αναδεικνύουν το βόρειο και άλλοτε το νότιο τμήμα της Αδριατικής, από τη Βενετία, στη Ραγούσα, στην Αγκώνα, στο Δυρράχιο και τέλος στην Τεργέστη και στο Φιούμε. Από τον ελληνικό χώρο τα δυτικά λιμάνια που μετέχουν στο σύστημα ανταλλαγών της Αδριατικής είναι τα Ιόνια, κύρια η Κέρκυρα, η Σαγιάδα, η Σαλαώρα και η Πάτρα. Το σύστημα ανταλλαγών του νοτιότερου τμήματος της Αδριατικής που μας αφορά, φαίνεται να συγκροτείται κατά τους ρωμαϊκούς κιόλας χρόνους μέσω της Εγνατίας οδού, η οποία περνούσε από την ιταλική ακτή του Μπάρι και του Μπρίντεζι και συνέχιζε απέναντι στο Δυρράχιο.

Ολόκληρος ο χώρος της Αδριατικής χαρακτηρίζεται από συχνές μετακινήσεις και

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (ΝΙΟΝΙΟΣ) ΣΚΑΡΛΟΣ, ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΚΑΤΣΙΚΗΣ και ΧΑΡΙΛΑΟΣ Ι. ΖΑΡΙΜΠΑΣ το 1926

(Από το φωτογραφικό μας αρχείο)

μετεγκαταστάσεις των κατοίκων των δύο πλευρών. Ειδικά για τους Ηπειρώτες υποθέτουμε ότι η μετανάστευσή τους στην απέναντι ιταλική ακτή ξεκινά τον 16ο αι. νότια, στη Σικελία πρώτα, τη Νάπολη και την Καλαβρία και συνεχίζεται προς τη δυτική πλευρά της Ιταλίας στο Λιβόρνο. Τον 18ο αι. είναι χαρακτηριστική η

παραουσία των Ηπειρωτών στα σημαντικά ιταλικά λιμάνια της Αδριατικής, τη Βενετία, την Αγκώνα και την Τεργέστη. Στη Βενετία η συγκρότηση της ομάδας των καποτάδων έγινε το 1764 και στην Τεργέστη η παρουσία καλαρρυτινών καποτάδων από το 1781 τουλάχιστον, μαρτυρεί τον δυνα-

μισμό αυτής της οικονομικής δραστηριότητας. Εδώ θα πρέπει να γίνει μια ιδιαίτερη αναφορά στη βιοτεχνική παραγωγή του μάλλινου επενδυτή στην περιοχή της Αγκώνας (Matelica), στην ενδοχώρα της οποίας είναι γνωστή η παραγωγή μάλλινου υφάσματος από τον 16ο αι. Το μάλλινο υφάσμα που παραγόταν στην ενδοχώρα

της Αγκώνας ήταν χαμηλότερης ποιότητας και ακριβότερο από το λαθραίο εισαγόμενο ελληνικό ή ακόμη και από αυτό κατασκευαζόταν στην Αγκώνα από την ελληνική παροικία. Πρόκειται για μάλλινο υφάσμα με μεγάλη ζήτηση ονομαζόμενο zagara ή caravano, το οποίο από το 1810 παράγεται και από τους ντόπιους. Οι συγκρούσεις φαίνεται ότι ήταν έντονες έτσι όταν το 1808 ο G. Fiaccarini βραβεύεται ως ο πρώτος κατασκευαστής στη Ματεϊκά (Matelica) των περιφημων ναυτικών επενδυτών κατά τον ελληνικό τρόπο (carroti alla greca), "που πρώτα κατασκευάζονταν στην Άρτα", συναντά τη σθεναρή αντίσταση των παλιών παραγωγών ώστε φθάνει να κατηγορηθεί ότι οι επενδυτές του ήσαν ελληνικής προέλευσης, ή τουλάχιστον προϊόντα της ελληνικής παροικίας της Αγκώνας. Έτσι η παραγωγή και η διακίνηση του χοντρού μάλλινου υφάσματος γίνεται ένα από τα σημαντικότερα σημεία επικοινωνίας μεταξύ Ηπείρου και Ιταλίας στον χώρο της Αδριατικής.

Ο ανταγωνισμός της τεχνολογικά εξοπλισμένης ευρωπαϊκής βιομηχανίας υφάσματος έφερε την κρίση στη βιοτεχνία μάλλινου υφάσματος του ποντιφικού κράτους και έστρεψε μεγάλο μέρος των τοπικών παραγωγικών δυνάμεων στο μετάξι, ως πρώτη ύλη, η ημικατεργασμένο προϊόν. Η εμπορική διαχείριση του μεταξίου παρέμεινε στα χέρια των εμπόρων του μάλλινου υφάσματος. Είναι συχνό φαινόμενο στις προβιομηχανικές κοινωνίες το μάλλι και το μετάξι να κινητοποιούν εναλλακτικά ή και παράλληλα παραγωγούς και επιχειρηματίες. Αρχίζουμε λοιπόν να προσεγγίζουμε το επιχειρηματικό πρότυπο της καλαρρυτινής οικογένειας Δουρούτη, η οποία στις αρχές του 19ου αι. θα περάσει από το μάλλι στο μετάξι.

Συνεχίζεται...

Ο ΗΠΕΙΡΩΤΗΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΛΑΜΠΡΟΣ Ο ιστορικός, ο διδάσκαλος, ο ερευνητής, το θύμα πολιτικής εμπάθειας

Στο άρτια γραμμένο κείμενο από τον υπέροχο Αρτίνο Λογοτέχνη Μιχαήλ Περάνθη, που φιλοξενήσατε στο 101 φ. των ΚΑΛΑΡΡΥΤΙΩΤΙΚΩΝ ΝΕΩΝ για τον καθηγητή Σπυριδώνα Λάμπρο, ελάχιστα μπορεί να προσθέσει κανένας.

Μέρος αυτών των ελαχίστων μου επιτρέπεται νομίζω να παραθέσω στις φιλόξενες στήλες της φωνής σας. Πράγματι γεννήθηκε στην Κέρκυρα στις 8 Απριλίου 1851, όπου δίδαχτηκε τα πρώτα γράμματα, την δε εγκύκλιο παιδεία ολοκλήρωσε στην Αθήνα.

Πρέπει να σημειώσουμε ότι ο πατέρας του Παύλος Λάμπρος, νομισματολόγος και ευκατάστατος, αλλά και λόγιος, μερίμνησε πολλαπλώς για την παιδεία των τέκνων του. Αν λάβουμε υπόψη μας ότι η Κέρκυρα τότε ήταν πρωτεύουσα του Ιονίου Κράτους και έδρα της Ιονίου Ακαδημίας και προσέτι επειδή γεινιάζε με την Ευρώπη και δεν είχε υποστεί την Τουρκική δεσποτεία και ήταν τότε μετά την Αθήνα το σπουδαιότερο πνευματικό κέντρο του έθνους, αντιλαμβανόμαστε τις άριστες προϋποθέσεις της παιδείας γαλουχίας του Σπ. Λάμπρου. Θα προσθέσουμε εδώ ότι νουνός του υπήρξε, ένας από τους επιφανέστερους Έλληνες λόγιους, ο ιστοριοδίφης Ανδρέας Μουστοξύδης.

Του —————
Χρήστου Γκόγκα
Πρώην Επιθ/τή Δημ.
Εκπαιδευσεως

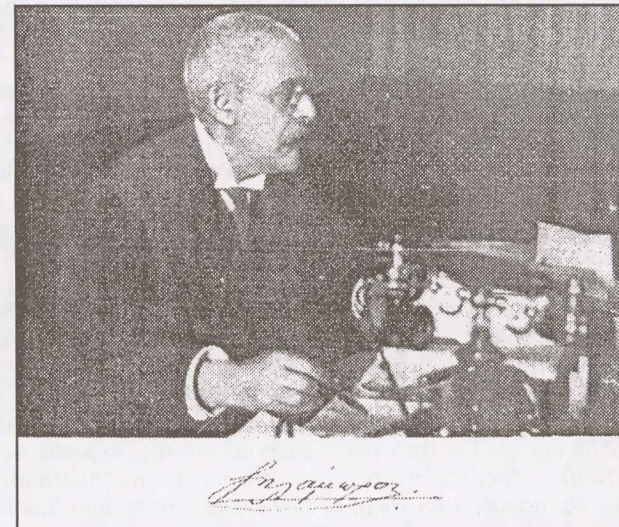
Ξε εν περιβάλλοντι εις άκρον ευπαιδευτόν". Στην Αθήνα δίδασκε κατ' οίκον τα μαθήματα του Ελληνικού Σχολείου και τα γυμνασιακά στο Β' Γυμνάσιο Αθηνών, από το 1863 μέχρι το 1867. Τις πανεπιστημιακές του σπουδές τις περάτωσε στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών από το 1867 μέχρι το 1871. Στη συνέχεια πήγε στη Λειψία, όπου στις 25 Ιουλίου του 1873 αναγορεύτηκε διδάκτωρ της φιλοσοφίας. Στη σχολή αυτή παρέμεινε για 2 ακόμα χρόνια, επισκεπτόμενος, πάντα για έρευνες το Παρίσι, το Λονδίνο και τη Βιέννη. Από τη νεανική του ηλικία την οποία πέρασε χωρίς στερήσεις και θλίψεις εκπαιδευτική άριστα και με κάθε άνεση, ώστε όχι μόνο εγκυκλοπαιδική και επιστημονική θωράκιση απέκτησε αλλά και 4 ξένες γλώσσες έμαθε. Την Ιταλικήν, Γαλλικήν, Γερμανικήν και Αγγλικήν, τις οποίες μιλούσε και έγραφε άπταιστα.

Εννιά χρόνια από την απόκτηση του διδακτορικού του διπλώματος, το 1882, διορίστηκε Γενικός Επιθεωρητής των δημοτικών σχολείων, θέση από την οποία αναγκάστηκε να παραιτηθεί το 1885 και να ιδιωτεύσει για δύο χρόνια μέχρι το 1887 (στις 30 Ιανουαρίου) οπότε διορίστηκε έκτακτος καθηγητής της Γενικής Ιστορίας στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και το 1890 τακτικός καθηγητής στο ίδιο μάθημα.

Στα χρόνια που ιδιώτευε πήγε σε πολλές ευρωπαϊκές πόλεις της Γερμανίας, της Αυστρίας, της Ουγγαρίας, της Ολλανδίας, Αγγλίας, Γαλλίας, Ιταλίας και στο Άγιο Όρος για μελέτη και καταγραφή χειρογράφων και άλλων ιστορικών πηγών. Ακόμα για τον ίδιο σκοπό πήγε στη Σμύρνη, τα Ιεροσόλυμα, το Κάιρο και όλα αυτά αδαπάνως διά το Ελληνικό δημόσιο, καθώς σημειώνει ο Ευάγγελος Φωτιάδης σε ομιλία του στην Αρχαιολογική Εταιρεία στις 7 Μαρτίου 1960. Είτε τότε χαρακτηριστικά: "Εάν δε αποβλέψει τις εις τον όγκον των δαπανών της συλλογής του υλικού και της δημοσιεύσεως τσοςούτων συγγραμμάτων επί τσασάτα έτη, δεν θα διατάσει να ομολογήσει ότι ουδείς Έλλην λόγιος εδαπάνησε υπέρ της εθνικής οφελείας, ουδέ κατά προσέγγισιν τσασάτα εκ της ιδίας περιουσίας, όσα αυτός".

Για να λάβουμε ελάχιστη ιδέα των κόπων και των μελετών του για τα πάνω από 500 συγγράμματα και μελέτες του, αρκεί να υπολογίσουμε ότι για την συγγραφή μόνο του έργου του "Παλαιολόγια και Πελοποννησιακά" συγκέντρωσε το υλικό από 101 Ελληνικές και κυρίως ξένες βιβλιοθήκες (κοίτα Νέος Ελληνισμός. Τομ. ΙΔ σελ. 1300).

Υπήρξε άριστος οικογενειάρχης. Παντρεύτηκε στις 10 Οκτωβρίου 1880 την Άννα Μπαλάνου, κόρη του δικηγόρου και βουλευτή Αριστείδη Μπαλάνου, από

Η πρωτοσπογραφία του Λάμπρου που κοσμεί την αίθουσα αναγνωστήριου της Ζωσιμαίας Βιβλιοθήκης με την υπογραφή του

την ιστορική Γιαννιώτικη οικογένεια των Μπαλάνων και απόκτησε δύο κόρες, την Χαρίκλεια Κ. Μαλάμου και την Λίνα Παναγή Τσαλδάρη.

Εκλέχτηκε 2 φορές κοσμητόρας της Φιλοσοφικής Σχολής (1893-94 και 1912-13) και δύο φορές Πρύτανης. Πρωτεργάτης της ιδρύσεως της Ιστορικής και Εθνολογικής Εταιρείας, του Φιλολογικού Συλλόγου Παρνασσός, ισόβιος εταίρος της Αρχαιολογικής Εταιρείας, του Συλλόγου προς διάδοση των Ελληνικών Γραμμάτων, της Φιλεπειδευτικής Εταιρείας, της Λαογραφικής και Γεωγραφικής Εταιρείας και σχεδόν όλων των σπουδαιότερων κοινωφελών σωματείων της Ελλάδος. Ακόμα και στο εξωτερικό εκλέχτηκε μέλος της Ακαδημίας του Βερολίνου, της Βαρκελώνης, της Ρώμης, του Μονάχου, της Μαδρίτης, της Κων/λεως, της Πετρούπολεως και πολλών άλλων σωματείων.

Του έχουν απονεμηθεί πάρα πολλά παράσημα από πολλά ξένα κράτη και ποτέ του δεν αναμείχθηκε στα πολιτικά.

Το 1916, όταν η πατρίδα μας βρισκόταν σε δεινή θέση από τις δυνάμεις που πολεμούσαν τότε τη Γερμανία, κλήθηκε από τον Βασιλέα να σχηματίσει ακομμάτιστη κυβέρνηση, εντολή την οποία ανέλαβε με μεγάλη προθυμία και θάρρος παρωπούμενος από τη μεγάλη του αγάπη για την Πατρίδα και μόνο. Η κυβέρνηση αυτή από την ημέρα του σχηματισμού της, 27 Σεπτεμβρίου 1916 μέχρι την 21 Απριλίου 1917 που παραιτήθηκε, αντιμετώπισε λυσσαλέα επίθεση από το εξωτερικό και το εσωτερικό. Λίγες εβδομάδες μετά την παραίτηση της κυβέρνησεως του Λάμπρου, ακολούθησε και επανήλθε από τη Θεσσαλονίκη ο Βενιζέλος. Τότε ως γνωστόν κορυφώθηκε ο εθνικός διχασμός. Πρώτος που διώχτηκε ήταν ο σεμνός εργάτης του πνεύματος, ο ακάματος ερευνητής, ο αγνός πατριώτης, ο Σπυριδών Λάμπρος, που εκποτίστηκε αρχικά στην Ύδρα και στη συνέχεια εξορίστηκε στη Σκόπελο που έζησε κάτω από άθλιες συνθήκες, από τις 21 Ιανουαρίου 1918 μέχρι τις 20 Μαρτίου 1919.

Στον τόπο του μαρτυρίου του προσβλήθηκε από βαρύτερη πνευμονία και σώθηκε χάρη στις φροντίδες του γιατρού Γουνελιδή, που ήταν συνεδριότατος μαζί του, και της δευτερότοκος κόρης του καθώς και της συζύγου του φυσικά, που εγκαίρως έσπευσε εκεί. Μετά την πνευμονία αναπτύχθηκε δυστυχώς νεφρίτιδα η οποία τότε ήταν ανίατος και υποσκάψε τελείως την υγεία του. Δεινώς πάσχων μεταφέρθηκε φρουρούμενος στην Αθήνα για ανάκριση για τις βαρύτερες κατηγορίες που του είχαν συσσωρεύσει, επειδή όμως η υγεία του δεν το επέτρεπε δεν άφησαν να παραμείνει στο σπίτι του στην Κηφισία φρουρούμενος υπό στρατιωτικού τμήματος, όπου τελικά απεβίωσε την 23 Ιουλίου 1919. Οι τότε κρατούντες απαγόρευαν να εκφωνηθούν επικήδειοι λόγοι και να ακολουθήσουν την εκφορά του στο νεκροταφείο. Με έκπληξη όμως είδαν ότι μεγάλο πλήθος λαού των Αθηνών δεν έλαβε υπόψη του τις απαγορεύσεις και ακολούθησε με σεβασμό και αγάπη τη σορό, του σοφού και φιλοπάτριδα Λάμπρου, όπως μας βεβαιώνει ο μαθητής του

ΣΠΥΡΙΔΩΝ
ΛΑΜΠΡΟΣ
(1851-
1919)

Ο Μέγας
Ιστορικός
και Πρω-
θυπουργός της
Ελλάδος

Ανδρέας Σκιάς.

Ο θάνατος του Λάμπρου ήταν αποτέλεσμα της πολιτικής εμπάθειας κατά την τριετία 1917-20. Ο Λάμπρος όμως έφυγε από τον κόσμο ετούτο άσπιλος και αμόλυντος, παρά τις συκοφαντίες εμπάθων κατηγόρων του που ήθελαν να του προσδώσουν τον τίτλο του προδότη. Οι συκοφάντες του Λάμπρου ετάφησαν στη διαδρομή των ετών μαζί με τις συκοφαντίες τους. Ο Λάμπρος όμως με το πολυήμαντο και τεράστιο έργο του είναι πάντοτε παρόν για να μας διδάσκει ιστορία, ευπρέπεια, πατριωτισμό, τιμότητα ανεξικακία και μετριοφροσύνη.

Στη διάρκεια της ζωής του ο μεγάλος αυτός δάσκαλος και πατριώτης μερίμνησε με ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τα Ηπειρωτικά ζητήματα. Γιατί ο ίδιος από νεαράς ηλικίας τον εαυτό του τον θεωρούσε Ηπειρώτη. Από ηλικίας 15 ετών σε ποιήμα του έγραφε: "Είμαι παίς και εγώ ώ παρθένος. Αλλά παίς της φίλας της Ηπείρου δούλης χώρας παίς δουλωμένος". Και τις φροντίδες του τις αένανς για τα Ηπειρωτικά θέματα και τους ανθρώπους της που ζούσαν στην Αθήνα την εξεδήλωνε έμπρακτα σε κάθε ευκαιρία. Αλλά και οι Ηπειρώτες απανταχού της γης προς αυτόν σέβαν και απ' αυτόν προσδοκούσαν. Να πως εκδήλωσε έμμετρα το πονεμένο κοντοχωριανός του ποιητή Κ. Κρυστάλλης σε μια ονομαστική γιορτή του. "Πόσοι μεγάλοι φίλοι σου σήμερα θε ναρούνε για τη γιορτή Σου γκαρδιακάς ευχές να σ' ευχηθούνε σ' όλας αιτάς ανάμεσα και γω μια θα Σου πω, μια ροδομύριστη ευχή σε τραγουδιού σκοπό" κ.λ.π. Σε φιλοπατρία και αγάπη προς την πόλη των Ιωνανών δεν υστέρησαν κι οι δύο θυγατέρες του η Λίνα Παναγή Τσαλδάρη, που ήταν βοηθός του πατέρα της στις έρευνες και τις επιστημονικές εργασίες του, την οποία αποκαλούσε "τρυφεράν και παρήγορον συνοδόν, του πρεσβυτού πατρός εν ταις πικραίς ημέραις" και η Χαρίκλεια Μαλάμου, οι οποίες πρόσφεραν την τεράστια και ανεκτίμητη βιβλιοθήκη του πατέρα τους στην πόλη μας. Με την προσφορά τους αυτή συνέτειναν στην ίδρυση του Πανεπιστημίου στην πόλη μας και αποτελεί πλούτιον ανεκτίμητον για τα σπουδάζουσα νεολαία.

Η βιβλιοθήκη του Σπ. Λάμπρου βρίσκεται σε ιδιαίτερη αίθουσα της Ζωσιμαίας Βιβλιοθήκης και είναι προσβάσιμη σε μελέτες και ερευνητές. Στην καρτελοθήκη της Βιβλιοθήκης, μπορεί άνετα κάθε αναγνώστης να ανεύρει αυτό που τον ενδιαφέρει, ανάμεσα από τον πολύ μεγάλο αριθμό των δωρηθέντων συγγραμμάτων του Λάμπρου και να το μελετήσει.

Σας στέλνω για το αρχείο της εφημερίδας σας σε φωτοτυπία ΚΑΤΑΛΟΓΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ ΤΟΥ Σπ. Λάμπρου, από τον ΙΔ΄ τόμο του ΝΕΟΥ ΕΛΛΗΝΟΜΗΝΗΜΟΝΟΣ, του σπάνιου αυτού εκδοτικού και επιστημονικού άθλου του Λάμπρου και φυσικά θα τελειώσω τη μικρή μου αυτή αναδρομή στον Πανέλληνα Ηπειρώτη, που αναλώθηκε στην υπηρεσίαν των γραμμάτων και της επιστήμης ότι με ευγνωμοσύνη πρέπει στρέφεται το Έθνος προς αυτόν και ότι η μνήμη του θα πρέπει να μένει πάντα εγχαράκτος στις σελίδες της Ελληνικής ιστοριογραφίας.

Η ΣΕΛΙΔΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗΣ ΜΑΣ ΑΡΧΗΣ

Δραστηριότητες Κοινότητας

Φίλε Κύστα, Για την ενημέρωση των συγχωριανών μας, θέτω υπόψη σου τα κάτωθι και παρακαλώ για τη δημοσίευσή τους:

1.Αυστριακοί δημοσιογράφοι στους Καλαρρύτες.

Κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού, και ύστερα από πρόταση του Νομάρχη Ιωαννίνων, επισκέφθηκε το χωριό μας μια ομάδα αυστριακών δημοσιογράφων και επικεφαλής την υπεύθυνη του γραφείου Ελληνικού Τουρισμού στη Βιέννη.

Οι εντυπώσεις τους υπήρξαν άριστες, όπως αυτές διατυπώθηκαν, όχι μόνο προφορικά, αλλά και της μεγαλύτερης κυκλοφορίας αυστριακής εφημερίδας της Βιέννης (12-7-2003) με τίτλο "Οικουρισμός κάτω από τα πλατάνια".

Παραθέτω ένα μικρό απόσπασμα από το προαναφερμένο δημοσίευμα:

"...Η ανέγγιχτη ρομαντική ομορφιά της Ηπείρου έχει παραμείνει ως τώρα άγνωστη. Ευτύχημα για όσους τουρίστες την ανακάλυψαν.

Ο οικουρισμός αποτελεί το μέλλον του χωριού Καλαρρύτες. Πρόκειται για την πιο καθαρή περιοχή της Ελλάδας. Σπάνια θα δει ο επισκέπτης απορρίμματα.

Η διατήρηση της παράδοσης αποτελεί χαρακτηριστικό γνώρισμα της περιοχής όπου κυριάρχοι στοιχεία αποτελούν τα πλατάνια και οι πετρόχτιστες γέφυρες..."

Τα δικά μου σχόλια περιεστέουν.

Μόνο μια ευχή εκφράζω. Να εργασθούνε όλοι μαζί οι καλαρρυτιώτες, χωρίς μεμψιμοιρίες, για την προκοπή του τόπου μας, όπως το πράξαμε στο θέμα της καθαριότητας, που είναι αποτέλεσμα πανκαλαρρυτιώτικης προσπάθειας. Την αξίζουν την προσπάθεια αυτή οι ΚΑΛΑΡΡΥΤΕΣ.

2.Ανακοίνωση για την εγγραφή ονομάτων σε αναθηματική στήλη

Καλαρρύτες
Καλαρρύτες 4 Νοεμβρίου 2003
Αριθ. Πρωτ. 997

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ
Ο Πρόεδρος της Κοινότητας
Καλαρρυνών
Αν ακοινώζει

Ότι, το Κοινοτικό Συμβούλιο αποφάσισε σύμφωνα την αναγραφή σε αναθηματική στήλη των ονομάτων εκείνων των συγχωριανών μας που υπήρξαν θύματα των δυσμενών κατοχής (Εθνική Αντίσταση 1941-1944) σε ένδειξη ευγνωμοσύνης, καθώς και τα ονόματα των θυμάτων του εμφυλίου πολέμου (1945-1949) με την ευχή ποτέ "ας μη λεχθεί πως το χέρι σας κυττάει τον αδελφό την κεραλή" - Διον. Σολωμός.

Για το σκοπό αυτό καλούνται οι Καλαρρυτιώτες που συγγενείς τους εμπτίουν στις προαναφερόμενες περιπτώσεις να επικοινωνήσουν με τον Πρόεδρο μέχρι 31 Μαρτίου 2004 το αργότερο, προκειμένου να συγκεντρωθούν τα απαραίτητα στοιχεία (επώνυμο- όνομα - όνομα πατρός - ηλικία- έτος συμβάντος κ.λ.π.)

Τηλέφωνο επικοινωνίας: 2410 289121 - κι-ντό 6945 755345 και FAX: 2410 289122.

3.Δημιουργία απαραίτητης και σύγχρονης τηλεπικοινωνιακής υποδομής.

Η Κοινοτική Αρχή απήυθνε προς τον Ο.Τ.Ε. το εξής αίτημα, επειδή πιστεύει πως η δημιουργία τηλεπικοινωνιακής υποδομής θα συμβάλλει στην ανάπτυξη του χωριού μας.

Καλαρρύτες 4 Νοεμβρίου 2003
Αριθ. Πρωτ.: 998

ΠΡΟΣ: Τον Ο.Τ.Ε.
Διαμέρισμα Ιωαννίνων - Ιωάννινα

ΘΕΜΑ: Δημιουργία απαραίτητης και σύγχρονης τηλεπικοινωνιακής υποδομής

Σας πληροφορούμε ότι η υπάρχουσα τηλεπικοινωνιακή υποδομή αδυνατεί να εξυπηρετήσει τις σημερινές, πολύ περισσότερες

τις μελλοντικές, ανάγκες των Καλαρρυνών, εμπνδίζοντας έτσι την οποία προσπάθεια ανάπτυξής τους.

Το Κ.Ε.Π. Καλαρρυνών, του οποίου η λειτουργία αρχίζει εντός των προσεχών ημερών, έχει ανάγκη τηλεφωνικής σύνδεσης, FAX, ISDN και INTERNET.

Πολύ σύντομα αρχίζουν οι εργασίες μετατροπής τριών αρχοντικών, ιδιοκτησίας της αναπτυξιακής εταιρίας Καλαρρυνών, σε ξενοδοξεία.

Ιδιωτικοί ξενώνες, Ιερός Ναός Αγίου Νικολάου, ιατρείο, ιδιωτικά καταστήματα, φροντιστήρια, αγροτικός συνεταιρισμός, ιδιώτες κ.λ.π. στερούνται τηλεφωνικής σύνδεσης καθώς και της δυνατότητας σύνδεσης με ISDN, FAX, διαδίκτυο και με ότι άλλο προϋποθέτει η σημερινή τεχνολογία.

Προκειμένου να βοηθηθεί και από την πλευρά του Οργανισμού σας, η όλη προσπάθεια ανάπτυξης και πρόδοσης του χωριού μας, που, ως γνωστό, η πολιτεία το έχει ανακηρύξει ΔΙΑΤΗΡΗΤΕΟ οικισμό με ότι αυτό συνεπάγεται, παρακαλούμε να, προληψέτε, το συντομότερο δυνατό, για τη δημιουργία της κατάλληλης και σύγχρονης υποδομής για την εξυπηρέτηση όλων των προαναφερόμενων αναγκών.

4.Επαναφορά της προηγούμενης γραφής στη λέξη ΚΑΛΑΡΙΤΕΣ.

Το Κοινοτικό Συμβούλιο Καλαρρυνών, με ομόφωνη απόφαση του (14-8-2003), ζήτησε από τα αρμόδια όργανα του Υπουργ. Εσωτερικών την επαναφορά της προηγούμενης ορθογραφίας στην ονομασία του χωριού μας (από ΚΑΛΑΡΙΤΕΣ σε ΚΑΛΑΡΡΥΤΕΣ) για ιστορικούς κυρίως λόγους. Είναι γνωστό πως η σημερινή γραφή ΚΑΛΑΡΙΤΕΣ, που επιβλήθηκε το 1962 και εφαρμόσθηκε το 1967, ουδείς Καλαρρυτιώτης την αποδέχθηκε και εφαρμόσθηκε υποχρεωτικά μόνο από την Κοινότητα. Αναμένουμε τα αποτελέσματα της ενέργειας αυτής.

5.Πρόσληψη μόνιμου γραμματέα

Ύστερα από ενέργειες αρκετών μηνών η αρμόδια Δ/νση του Υπουργείου Εσωτερικών ζήτησε από το ΑΣΕΠ τη διενέργεια διαγωνισμού για την πρόσληψη μόνιμου γραμματέα για τις ανάγκες της Κοινότητάς μας.

Αυτό θα συντελέσει στην πληρέστερη οργάνωση και λειτουργία της γραμματείας της Κοινότητας αλλά και στην καλύτερη εξυπηρέτηση των συγχωριανών μας.

6.Κέντρο Εξυπηρέτησης Πολιτών (Κ.Ε.Π.)

Πολύ σύντομα θ' αρχίσει να λειτουργεί το ΚΕΠ Καλαρρυνών. Ηδη 6 συγχωριανοί μας έχουν υποβάλει αιτήσεις με τα προβλεπόμενα δικαιολογητικά, προκειμένου ν' αναλάβουν τη λειτουργία αυτού με σύμβαση μίσθωσης έργου. Τη στιγμή αυτή αξιολογούνται τα προσόντα τους προκειμένου να κατάρτισθαι ο σχετικός πίνακας, βάσει του οποίου θα κληθούν οι δύο πρώτοι να υπογράψουν την προβλεπόμενη σύμβαση.

7.Κατολισθήσεις στην Κηπίνα

Οι κατολισθήσεις στην Κηπίνα δημιουργούν τρομερά προβλήματα. Την 6 Φλεβάρη μήνα μέχρι και σήμερα η Κοινοτική Αρχή ασχολείται συνεχώς μ' αυτό, παρακαλεί και πιεζει όλους τους αρμόδιους με προσωπικές παραστάσεις και επιτόπιες επισκέψεις τεχνικών. Ενδεικτικό των ενεργειών μας αποτελείται τα έγγραφα που απευθύνουμε κατά καιρούς στη Δ/νση Τεχνικών Υπηρεσιών της Ν.Α. Ιωαννίνων και στο Δασαρχείο Ιωαννίνων καθώς και τα τελευταία, που έχουν ως κατωτέρω, περιμένοντας σύντομα την παρέμβασή τους.

Καλαρρύτες 22 Οκτωβρίου 2003
Αριθμ. Πρωτ.: 941

ΠΡΟΣ: Τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Ιωαννίνων Δ/νση Τεχνικών Υπηρεσιών ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΘΕΜΑ: Κατολισθήσεις στον οικισμό Κηπίνας Κοινότητας Καλαρρυνών
ΣΧΕΤ.: Δικό μας αριθ. 172/24-2-2003, παρ.α.

Κ. Διευθυντή
Το πρόβλημα, που δημιουργούν οι κατολι-

στήσεις στον οικισμό της Κηπίνας της Κοινότητάς μας, σας είναι γνωστό. Και λόγω του επερχόμενου χειμώνα τούτο θα γίνεται ολοένα και οξύτερο με απρόβλεπτες συνέπειες.

Η προσωρινή αποκατάσταση των ζημιών με απομάκρυνση λίθων και χρωμάτων δε φέρνει αποτέλεσμα, όπως αυτό διαπιστώθηκε και από την επιτόπια επίσκεψή σας. Γι' αυτό, σας παρακαλώ, να προχωρήσετε, το συντομότερο δυνατό, στην κατασκευή παρακαμπτήριας οδού στο σημείο αυτό, όπως ακριβώς συμφωνήθηκε, προκειμένου να δοθεί εναλλακτική λύση διέλευσης, στις περιπτώσεις που ο κυρίως δρόμος κλείνει. Υπόψη ότι, πέρα των άλλων δυσμενών συνεπειών, που δημιουργούν οι κατολισθήσεις (παρεμπόδιση διέλευσης, απομόνωση χωριού, αδυναμία μεταφοράς ασθενών κ.λ.π.) πλήτηθι και την προσπάθεια ανάπτυξης των Καλαρρυνών, που βρίσκεται στην πιο κρίσιμη φάση.

Καλαρρύτες 22 Οκτωβρίου 2003
Αριθ. Πρωτ.: 942
ΠΡΟΣ: Την Περιφέρεια Ηπείρου
Δασαρχείο Ιωαννίνων
ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΘΕΜΑ: Κατολισθήσεις στον οικισμό Κηπίνας της Κοινότητας Καλαρρυνών
ΣΧΕΤ.: Δικό μας αριθμ. 171/24-2-2003

Κ. Δασάρχη,
το πρόβλημα των κατολισθήσεων στον οικισμό Κηπίνας της Κοινότητάς μας, που συνεχίζει να υφίσταται και ολοένα γίνεται οξύτερο, λόγω των δυσμενών καιρικών συνθηκών, σας είναι γνωστό.

Γι' αυτό, σας παρακαλώ, αφού πραγματοποιήσετε μια επιτόπια επίσκεψη, να εξετάσετε τρόπους παρέμβασής και συμβολής της δικής σας υπηρεσίας, προκειμένου να δοθεί οριστική λύση στο πρόβλημα αυτό, του οποίου τις δυσμενείς επιπτώσεις βιώνουν καθημερινά οι κάτοικοι Κηπίνας, Καλαρρυνών καθώς και οι επισκέπτες αυτών.

8. Διάνοξη της στροφής του δρόμου στην Κηπίνα (το λεγόμενο Ζ)

Από τις πρώτες ενέργειες της Κοινοτικής Αρχής ήταν κι εκείνη για τη διάνοξη του Ζ. Ύστερα και από κατεπιτέγουσα παρέμβαση του Νομάρχη Ιωαννίνων και αφού στη σύνταξη της σχετικής μελέτης βοήθησαν προσωπικά ο Πρόεδρος αλλά και μέλος του κοινοτικού συμβουλίου, οι εργασίες ολοκληρώθηκαν και σήμερα η διέλευση αυτοκινήτων στο σημείο αυγό γίνεται με άνεση και ακίνδυνα.

9. Μελέτη για την κατασκευή του δρόμου ΚΑΛΑΡΡΥΤΩΝ - ΜΠΑΡΟΥ

Ύστερα από πολλές προσπάθειες και τη σύσταση του Νομάρχη Ιωαννίνων και παρ' όλες τις δυσκολίες (έλλειψη χρημάτων κ.λ.π.) ολοκληρώνεται η σύνταξη της μελέτης κατασκευής του δρόμου ΚΑΛΑΡΡΥΤΩΝ - ΜΠΑΡΟΥ. Τελικά το ποσό των 30.000 ευρώ για τη σύνταξη της μελέτης διατέθηκε από νομαρχιακές πιστώσεις, αν και ο Πανεπιστημικός Σύλλογος Καλαρρυνών είχε αποφασίσει να συμβάλλει στη δαπάνη αυτή. Ήδη συνεχίζονται οι προσπάθειες χρηματοδότησης του έργου από τα Κοινοτικά Προγράμματα (από την Π.Ε.Π. Ηπείρου έχει προταθεί το ποσό των 900.000 ευρώ από το Ο.Π.Α.Α.) και ελπίζουμε σε θετικά αποτελέσματα.

10. Ευχαριστίες Κοινοτικής Αρχής

Νιώθουμε την ανάγκη, τόσο εγώ όσο και όλοι οι κοινοτικοί σύμβουλοι ν' απευθύνουμε θερμές και ευγνώμονες ευχαριστίες:

- Σε όλους τους συγχωριανούς μας, που ανταποκρινόμενοι στη σχετική μας έκκληση και δείχνοντας την ανάλογη ευαισθησία, διαφύλαξαν καθαρούς χώρους τους κοινόχρηστους κοινοτικούς χώρους Καλαρρυνών και Κηπίνας. Το γεγονός αυτό σχολιάσθηκε ευνοϊκά και από τους Έλληνες και Ευρωπαίους επισκέπτες. Ελπίζουμε πως η προσπάθεια αυτή θα συνεχισθεί και θα παγιωθεί.

- Στα εκκλησιαστικά συμβούλια και τους προέδρους τους και εφημέριους Καλαρρυνών και Κηπίνας, για την άφιξη συνεργασία και την κατανόηση που επέδει-

ξαν όπου και όταν χρειασθήκε.

- Στις Διοικήσεις όλων των πολιτιστικών Συλλόγων του χωριού μας για την άριστη συνεργασία που είχαμε και τη συμμετοχή τους στις διάφορες εκδηλώσεις και τα πανηγύρια του τόπου μας, στην επιτυχία των οποίων βέβαια συμβάλανε τα μέγιστα και όλοι οι συγχωριανοί μας Καλαρρυνών και Κηπίνας καθώς και τα μέλη του μουσικού συγκροτήματος.

- Σε όλους τους κτηνοτρόφους (προβατοτρόφους και αγελαδοτρόφους), για τη συνεργασία και την κατανόηση που επέδειξαν με αποτέλεσμα να διέδωμε ένα ήρεμο και χωρίς εντάσεις καλοκαίρι.

- Στη Διοίκηση του Αγροτικού Συνεταιρισμού Καλαρρυνών για την πολύ καλή μας συνεργασία.

- Σε όλους τους καταστηματαρχες Καλαρρυνών και Κηπίνας για την άφιξη συμπεριφορά και εξυπηρέτηση των συγχωριανών μας αλλά και των ξένων επισκεπτών του χωριού μας.

- Στην εφημερίδα σας αλλά και στα άλλα καλαρρυτιώτικα έντυπα, για την άριστη συνεργασία μας, για την προβολή των Καλαρρυνών, για τις προτάσεις και επιστημονικές αλλά και για την φιλοξενία που μας παρέχουν.

- Στο Αστυνομικό Τμήμα Πραμάντων για τη συνεργασία μας σε υπηρεσιακό επίπεδο.

Τέλος αισθανόμαι την ανάγκη, ως επικεφαλής του Κοινοτικού Συμβουλίου, να εκφράσω τις πιο θερμές ευχαριστίες μου σε όλους τους κοινοτικούς συμβούλους για την εξαιρετική μέχρι σήμερα συνεργασία μας και το έργο που παράγουν, την γραμματεία καθώς και όλους τους εργολάβους κατασκευής διαφόρων έργων και καθαριότητας.

Η αγάπη μας για τον τόπο μας είναι δεδομένη. Από την Κοινοτική Αρχή θα καταβληθεί κάθε δυνατή προσπάθεια για την επίλυση των προβλημάτων και την πρόοδο του χωριού μας (Καλαρρυνών και Κηπίνας).

Η μέχρι σήμερα κατανόηση, στήριξη και βοήθεια εκ μέρους όλων των συγχωριανών μας και των φορέων των Καλαρρυνών μας δίνουν κουράγιο να συνεχίσουμε το δύσκολο έργο που αναλαμβάνει. Οι Καλαρρυνίτες πρέπει να μας ενώνουν.

Ευχαριστώ για τη φιλοξενία
Με εγκάρδιους πατριωτικούς χαιρετισμούς
ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΟΤΑΡΕΛΑΣ

Καλαρρύτες 12 Νοεμβρίου 2003
Αριθ. Πρωτ. 1011

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο Πρόεδρος της Κοινότητας Καλαρρυνών έχοντας υπόψη:

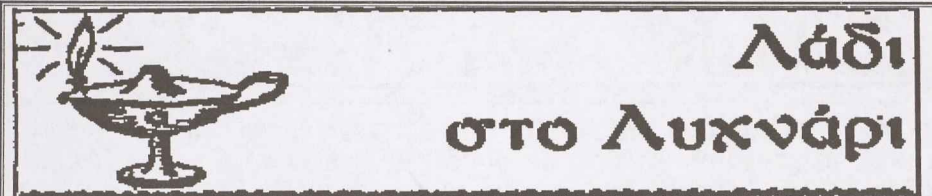
1. Τις ισχύουσες διατάξεις για την ίδρυση και λειτουργία των Κέντρων Εξυπηρέτησης Πολιτών (Κ.Ε.Π.),
2. Την από 7-9-2003 ανακοίνωσή του «περί υποβολής αιτήσεων των ενδιαφερομένων να εργασθούν στο Κ.Ε.Π. Καλαρρυνών με σύμβαση μίσθωσης έργου».

3. Τις αιτήσεις και τα προβλεπόμενα συνοδευτικά δικαιολογητικά των ενδιαφερομένων να εργασθούν σ' αυτό, αποφασίζει αξιολογεί τα προσόντα των ενδιαφερομένων ν' αναλάβουν τη λειτουργία του ΚΕΠ Καλαρρυνών με σύμβαση μίσθωσης έργου και κατατάσσει αυτούς, με βάση την κατηγορία στην οποία ανήκουν (ΠΕ-ΤΕ-ΔΕ) και το βαθμό πτυχίου, με την εξής σειρά:

1. Γκούμα Ελπίδα του Ευαγγέλου
2. Ζέρβα Αγγέλα του Παναγιώτη
3. Τσιμπίκης Ευάγγελος του Ιωάννη
4. Μπτοσώλη Αικατερίνη του Σπυριδωνά
5. Γκογκάκη Ελένη του Θεοδώρου, και
6. Αρλέτου Αντωνία του Κων/νου

Οι δύο πρώτοι από τους ενδιαφερόμενους θα ενημερωθούν από τον Πρόεδρο της Κοινότητας για την ημερομηνία που πρέπει να προσέλθουν στο Κοινοτικό Κατάστημα για την υπογραφή της σχετικής σύμβασης.

Ο Πρόεδρος της Κοινότητας
ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΟΤΑΡΕΛΑΣ

Λάδι
στο Λυχνάρι

Για την εφημερίδα «Κ.Ν.»

- Εκατό ευρώ (100) ο κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΠΑΡΓΙΑΝΝΗΣ, που διαμένει στα Χανιά Κρήτης,

στη μνήμη του αγαπημένου του πατέρα και παππού ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΜΠΑΡΓΙΑΝΝΗ.

- Εκατό ευρώ (100) ο κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΟΥΜΠΗΣ του Αθ., που διαμένει στην Αθήνα.

- Εκατό ευρώ (100) η κ. ΚΑΛΛΙΟΠΗ Ι. ΓΡΑΒΑΝΗ, που διαμένει στα Ιωάννινα, στη μνήμη της αιμνήστου μητέρας της ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ ΔΟΓΟΡΙΤΗ - ΧΑΤΖΗΑΓΑΠΟΓΛΟΥ.

- Δεκαπέντε ευρώ (15) η κ. ΓΕΩΡΓΙΑ ΒΟΥΓΛΑΡΗ - ΧΩΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΥ, που διαμένει στην Αθήνα.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ
- Η κ. ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΖΙΓΓΑ - ΜΠΕΡΚΟΥ, γέννηση κορίτσας στο Μακρυχώρι - Λάρισα.
- Η κ. ΜΑΡΙΑ ΔΗΜ. ΜΠΑΡΜΠΟΥΤΗ - ΠΑΝΑΓΟΥ, γέννηση αγοράκι στη Λάρισα.
- Η κ. ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΑΠ. ΦΑΣΟΥΛΑ - ΚΟΥΤΑΡΕΛΑ, γέννηση αγοράκι στη Λάρισα.
Ο Σύνδεσμός μας εύχεται στους πανετυχείς γονείς, να ζήσουν τα ευχένια ευτυχισμένα και χαρούμενα.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ
- Η οικογένεια του κ. ΝΙΚΟΥ ΓΚΟΓΚΑΚΗ του ΗΛΙΑ βάπτισε το γιό της. Το όνομα αυτού: ΗΛΙΑΣ.
Ο Σύνδεσμός μας συγχαίρει τους πανετυχείς, γονείς και εύχεται στο νεοφύτιστο κάθε χαρά, ευτυχία και προκοπή.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ
- κ. ΣΩΤΗΡΙΟΣ Γ. ΑΡΑΕΤΟΣ από το Κουλούρι Λαρίσης, με την κ. ΜΑΡΙΑ ΑΘ. ΜΠΑΚΑΓΙΑΝΝΗ από το Κουλούρι Λαρίσης.
- Ο κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΠ. ΦΑΣΟΥΛΑΣ από τα Φάρσαλα, με την κ. ΑΛΕΞΙΑ ΓΑΚΗ από τα Φάρσαλα.
Ο Σύνδεσμός μας συγχαίρει θερμά τα νέα ζευγάρια και τους εύχεται καλά στέφανα.

ΓΑΜΟΙ
- Η εξαιρετική νέα και χορεύτρια του Συνδέσμου μας κ. ΕΛΕΝΗ ΓΚΟΓΚΑΚΗ του Θεοδώρου, που διαμένει στα Ιωάννινα με τον εκλεκτό της καρδιάς της κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΝΑΚΟ του Στεφάνου που διαμένει στα Ιωάννινα. Ο γάμος έγινε στον Ιερό Ναό Αγίας Μαρίας Ιωαννίνων, παρουσία πλήθους καλεσμένων και το βράδυ της 4ης Οκτωβρίου 2003, επακολούθησε τραπίζα και ανεπανάληπτο γλέντι στο κέντρο «ΑΛΕΚΟΣ» στο Κρομβόλο Ιωαννίνων.
- ο κ. ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ του Πέ-

ΝΕΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ ΣΤΟΝ ΑΓΡΟΤΙΚΟ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟ ΚΑΛΑΡΡΥΤΩΝ

Αρχαιρεσίες στις 6-10-2003

Πρόεδρος: ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΝΤΖΑΒΙΝΗΣ
Αντιπρόεδρος: ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΑΚΑΓΙΑΝΝΗΣ
Γραμματέας: ΗΛΙΑΣ ΣΑΚΑΒΙΤΣΗΣ
Ταμίας: ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΕΣΙΡΗΣ
Μέλος: ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΠΑΚΑΓΙΑΝΝΗΣ
Αντιπρόσωπος στην Ε.Α.Σ.Ι.: ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΝΤΖΑΒΙΝΗΣ
Ο Πατριωτικός Σύνδεσμος Καλαρρυνών «Η ΠΙΝΔΟΣ» συγχαίρει το νέο Δ.Σ. του Αγροτικού Συνεταιρισμού και εύχεται καλή επιτυχία στο έργο του.

ΣΤΟ ΣΥΝΔΕΣΜΟ ΣΥΡΡΑΚΙΩΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Εκλογές στις 19-10-2003
Πρόεδρος: ΣΠΥΡΙΔΩΝ Γ. ΣΟΥΛΤΗΣ
Αντιπρόεδρος: ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Γ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
Γ. Γραμματέας: ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Γ. ΚΙΣΤΗΣ
Ταμίας: ΓΩΡΓΙΟΣ Θ. ΚΑΤΩΓΙΑΝΝΗΣ
Μέλος: ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΚΑΡΤΖΟΝΙΚΑΣ
Μέλος: ΕΙΡΗΝΗ Π. ΓΚΙΖΑ
Μέλος: ΧΡΗΣΤΟΣ Β. ΦΟΧΙΟΣ

ΣΤΟ ΣΥΝΔΕΣΜΟ ΣΥΡΡΑΚΙΩΤΩΝ ΦΙΛΙΠΠΙΑΔΑΣ ΚΑΙ ΚΑΜΠΟΥ

Εκλογές στις 19-10-2003
Πρόεδρος: ΧΡΗΣΤΟΣ Η. ΣΚΑΜΝΕΛΟΣ
Αντιπρόεδρος: ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ι. ΓΚΙΖΑΣ
Γ. Γραμματέας: ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Α. ΚΑΚΟΣΙΜΟΣ
Ταμίας: ΧΡΗΣΤΟΣ Β. ΜΠΕΣΕΒΕΓΚΗΣ
Μέλος: ΛΑΜΠΡΟΣ Ε. ΖΙΩΓΗΣ
Μέλος: ΓΕΩΡΓΙΟΣ Δ. ΘΑΝΗΣ
Μέλος: ΗΛΙΑΣ Β. ΜΑΓΚΑΛΑΡΑΣ

Ο Πατριωτικός Σύνδεσμος Καλαρρυνών «Η ΠΙΝΔΟΣ» συγχαίρει θερμά τα νέα Δ.Σ. των Συνδέσμων των φίλων Συρρακιωτών και εύχεται καλή επιτυχία στο έργο τους.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΜΑΣ

Ο Σύνδεσμός μας συγχαίρει θερμά τον εξαιρετικό συμπατριώτη μας και χορευτή του Λαογραφικού και Χορευτικού του Ομίλου κ. Βασίλειο Τσουμάνγκα, που πήρε το πτυχίο από το Π.Σ.Ε. ΑΓΡΟΟΙΚΟΛΟΓΙΑΣ του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων και του εύχεται, καλή σταδιοδρομία.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΑΛΑΡΡΥΤΩΝ

Από το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο του Ιερού Ναού Αγίου Νικολάου Καλαρρυνών, ανακοινώνονται τα παρακάτω, για ενημέρωση των συμπατριωτών και φίλων του χωριού μας.

Α' ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ: (Για τις ανάγκες του Ιερού Ναού).

1. Η κ. Μαρτίω Νέσση - Γκαρτζονίκα, από Γιάννενα, για τις ανάγκες Ι.Ν.

2. Η κ. Αναστασία Γ. Μόκα, από Βλοχό Θεσσαλίας, για τις ανάγκες του Ιερού Ναού

3. Η κ. Αναστασία Γ. Μόκα, από Βλοχό Θεσσαλίας, για τις ανάγκες Εξωκκλησίου Αγίου Αθανασίου.

4. Η κ. Γεωργία Χωριανοπούλου, από Αθήνα, στη μνήμη Δημητρίου Μόκα.

5. Η οικογένεια Θεοφίλου Κοντού, από Ιωάννινα, στη μνήμη Σπυριδωνά Αθ. Ζαρίμπα.

6. Η οικογένεια Κων/νου Κοντού, από Ιωάννινα, στη μνήμη Σπυριδωνά Αθ. Ζαρίμπα.

7. Η οικογένεια Ηλία Τόλη από Ιωάννινα, στη μνήμη Σπυριδωνά Αθ. Ζαρίμπα.

8. Η οικογένεια Μαρίας Γ. Ζαρίμπα από Ιωάννινα, στη μνήμη Σπυριδωνά Αθ. Ζαρίμπα.

9. Η οικογένεια Αθανασίου Θάνου από Ιωάννινα, στη μνήμη Σπυριδωνά Αθ. Ζαρίμπα.

10. Η κ. Βικτωρία Πατσώνη - Μπακάλα, από Ιωάννινα, στη μνήμη του αδελφού της Ευριπίδη Πατσώνη.

11. Ο κ. Κων/νος Μπαρμπουτής του Βασίλειου, από Ιωάννινα, στη μνήμη Αικατ. Δογορίτη - Χατζηπαγγόλου.

12. Ο Πατριωτικός Σύνδεσμος Καλαρρυνών «Η ΠΙΝΔΟΣ» στη μνήμη Αικατ. Δογορίτη - Χατζηπαγγόλου.

Β' ΑΠΟΠΕΡΑΤΩΣΗ ΝΕΟΥ (ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ) ΑΦΟΔΕΥΤΗΡΙΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ:

Ύστερα από αρκετές χρονόδρες προσπάθειας, που κατέβαλε το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο, για να μπορέσει να κατασκευάσει ένα σύγχρονο αφοδευτήριο, στον Ιερό Ναό, αφού λόγω σοβαρού και μη ανακοινώσιμου το επέβαλαν και παρά τα σχόλια και τις αντιδράσεις ορισμένων συμπατριωτών μας, βρισκόμαστε στην ευχάριστη θέση να ανακοινώσουμε την αποπεράτωσή του.

Στον ανωτέρω χώρο του αφοδευτηρίου, τοποθετήθηκε θερμοσιφώνας μετά κρόνον, προκειμένου το ζεστό νερό του να χρησιμοποιείται για την τέλεση του Μοναστηρίου του βαπτιστικού, που συχνά τελούν αρκετοί συμπατριώτες και φίλοι του χωριού μας, κατά τη διάρκεια, κυρίως, του θέρους.

Γ' ΕΠΙΣΚΕΥΗ ΕΞΩΚΚΛΗΣΙΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: (συνέχεια)

Μετά την αποπεράτωση βασικών και ετοιμότοιμων εργασιών επισκευής και συντήρησης του Εξωκκλησίου του Αγίου Αθανασίου (Στέγη - Καμινάριο - Υδρορροές - Πόρτα - Παράθυρα - επιχρίσματα - Νέο Τέμπλο και εικόνες), ένας θαυμασμός χώρος προσέφυξης και δέησης, υπολείπονται οι εργασίες υδρoχρωματισμού του εσωτερικού του Ναού.

Επίσης συνεχίζονται οι δωρεές εικόνων, για τη συμπλήρωση των εικόνων του Νέου Τέμπλου.
- Ο κ. ΚΩΝ/ΝΟΣ ΜΕΝ. ΜΠΕΛΕΜΕΖΗΣ, από Ιωάννινα, δώρησε την εικόνα του Ευαγγελιστή Ιωάννη του Θεολόγου (μικρής αξίας) 90 ευρώ.

- Ο κ. ΦΙΛΙΠΠΟΣ Γ. ΚΟΤΣΙΑΣ, από Ιω-

άννινα, δώρησε μία (1) μικρή εικόνα του Αποστόλου Φιλίππου, αξίας 90 ευρώ και

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΑΡΤΑΣ ΣΤΟΥΣ ΚΑΛΑΡΡΥΤΕΣ

Στις 23 Νοεμβρίου 2003, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Άρτας κ.κ. ΙΓΝΑΤΙΟΣ επισκέφτηκε τους Καλαρρύτες. Τον υπεδέχθησαν ο Πρόεδρος και τα μέλη του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου και οι κάτοικοι του χωριού μας.

Τις πρωινές ώρες, της ημέρας αυτής προέστη της Θείας Λειτουργίας στον Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου Καλαρρυτών και στη συνέχεια επιθεώρησε τα έργα ανακαίνισης που έγιναν στο συγκεκριμένο Ιερό Ναό και έλαβε γνώσιν των διαφόρων εργασιών, που έγιναν τόσο στα Εξωκλήσια του χωριού μας, όσο και στα Εκκλησιαστικά Κληροδοτήματα.

Γιατί είναι αναμφισβήτητο γεγονός, ότι τα τελευταία χρόνια, το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο επιτέλεσε σημαντικό έργο, που αξίζει των δικαίων επαίνων μας. Και τούτο, γιατί εργάστηκε με σύνεση και παραδειγματική φιλοτιμία.

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ

Πολλές φορές μέχρι σήμερα η εφημερίδα μας αναφέρθηκε στο κτηματολόγιο των Καλαρρυτών και συγκεκριμένα για το που βρίσκεται το σπουδαίο αυτό βιβλίο, που δημιουργήσε και ασφαλώς θα δημιουργήσει και στο προσεχές μέλλον πολλά προβλήματα στις σχέσεις μεταξύ των συμπατριωτών μας. Φθάσαμε μάλιστα να προτείνουμε και τη διενέργεια ενόρκου διοικητικής εξέτασης, προκειμένου να προκύψουν τα απαραίτητα στοιχεία για την ανεύρεσή του. Γιατί είναι αναμφισβήτητο γεγονός, ότι κτηματολόγιο υπήρχε στους Καλαρρύτες και μυστηριωδώς χάθηκε ή εξαφανίστηκε για ευνόητους λόγους.

Η προηγούμενη Κοινοτική Αρχή του χωριού μας, παρά την 12/ετή θητεία της, δεν ευαισθητοποιήθηκε καθόλου, για το σοβαρό αυτό θέμα.

Είναι πλέον καιρός η Νέα Κοινοτική Αρχή του χωριού μας, η οποία από της αναλήψεως των

καθηκόντων της και ζηλευτή εργατικότητα επέδειξε και συνέπεια λόγων και πράξεων ν' ασχοληθεί, αμέσως, με το σοβαρό αυτό θέμα, που και χρόνο πολύ χρειάζεται και εκτεταμένες έρευνες.

Δόθηκε επιτέλους λύση σε χρόνο ρεκόρ, από τη νέα Νομαρχιακή μας Αρχή, στο πρόβλημα της διάνοιξη των δύο στρωφών πριν από το Μοναστήρι της Κηπίνας - Καλαρρυτών. Έτσι πλέον είναι εύκολο να περάσουν και λεωφορεία για τους Καλαρρύτες. Στο σημείο αυτό πρέπει να επισημανθεί και η αποτελεσματική συμβολή του Νομαρχιακού μας Συμβούλου κ. ΠΕΤΡΟΥ ΑΡΛΕΤΟΥ.

Οδός Πετροβουνίου - Καλαρρυτών, παρουσιάζει βλάβες σε πολλά σημεία, με αποτέλεσμα να ταλαιπωρούνται αυτοκίνητα και επιβάτες. Έγιναν βέβαια αρκετές επεμβάσεις από τη Νομαρχιακή μας Αρχή, για τη βελτίωση της βατότη-

τας του δρόμου, οι προσπάθειες όμως πρέπει να συνεχιστούν, για την παντελή εξάλειψη της πολυετούς κακοδαιμονίας του δρόμου αυτού. Λύση όμως, άμεση, πρέπει να δοθεί και στο λίαν σοβαρό πρόβλημα των καταπτώσεων στην είσοδο της Κηπίνας, που κλείνουν τόσο το δρόμο Κηπίνας - Καλαρρυτών όσο και το δρόμο Κηπίνας - Πραμάντων. Το πρόβλημα αυτό, βέβαια, ήταν μικρότερο σε έκταση παλαιότερα, που πήρε επικίνδυνη έκταση μετά τη διάνοιξη του δρόμου Προσηλίου - Συρράκου στη θέση του Αγίου Γεωργίου. Εμείς, παρά το γεγονός ότι δεν είμαστε τεχνικοί, μια λύση βλέπουμε σταθερή και βιώσιμη. Τη δημιουργία ισχυρού, φράγματος ή φραγμάτων πάνω από το συγκεκριμένο σημείο, τα οποία και τα υλικά (χώματα και πέτρες) θα ανασχέσουν και την ταχύτητα του νερού θα περιορίσουν, που είναι αρκετά μεγάλη λόγω της απότομης κλίσεως του εδάφους.

Η προσφορά των Καλαρρυτινών στους αγώνες του έθνους

Εχουμε πολλές φορές γράψει και δημοσιεύσει τόσο στην εφημερίδα του Συνδέσμου μας, όσο και σ' άλλα Ηπειρωτικά έντυπα (περιοδικά - εφημερίδες) ότι η προσφορά των Καλαρρυτινών στους αγώνες του Έθνους, εναντίων των διαφόρων εχθρών του, υπήρξε μεγάλη και πολύτιμη.

Εκεί όμως που οι Καλαρρυτινοί διακρίθηκαν ιδιαίτερα, ήταν στους αγώνες εναντίον των Τούρκων πριν, και κατά το 1821, για την απόκτηση της Ελληνικής Ελευθερίας και την αποτίναξη του επώδυνου τουρκικού ζυγού 450 και πλέον χρόνων.

Δώδεκα (12) εκ των πλέον επιφανών Καλαρρυτινών ενετάχθησαν κατόπιν μυστικής ορκωμοσίας στην «ΦΙΛΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ», που προετοίμαζε

Γράφει ο:
κ. ΚΩΝ/ΝΟΣ Β. ΜΠΑΡΜΠΟΥΤΗΣ

μυστικά και μεθοδικά στην εξέγερση των Ελλήνων, για την απελευθέρωση του Έθνους.

Την 1η Ιουλίου 1821 μαζί με τους γείτονες τους Συρρακιώτες επαναστατούν πρώτα στην Ήπειρο εναντίων των Τούρκων και αποκλείουν μέσα στα Καλαρρυτιώτικα σπίτια τους, 700 Τουρκαλβανούς του Ιμβράημ Πρεμετη.

Αλλά και κατά τη διάρκεια των αγώνων του 1912-13 για την απελευθέρωση της Ηπείρου, η συνεισφορά των Καλαρρυτινών υπήρξε μεγάλη, αφού οι Καλαρρύτες υπήρξε έδρα της «ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ» και διαπρεπείς Καλαρρυτινοί μετείχαν σ' αυτή. Ας δούμε όμως τον πίνακα των Καλαρρυτινών Φιλικών, που με το υπέροχο παράδειγμά τους διδάσκουν εμάς τους νεότερους.

Π Ι Ν Α Κ Α Σ

Καλαρρυτινών Φιλικών, από τους επίσημους καταλόγους της Φιλικής Εταιρείας

α/α	ΕΠΩΝΥΜΟ - ΟΝΟΜΑ ΦΙΛΙΚΟΥ	ΠΑΤΡΙΔΑ	ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ	ΗΛΙΚΙΑ	ΧΡΟΝΟΣ ΚΑΤΗΧΗΣΗΣ	ΤΟΠΟΣ ΚΑΤΗΧΗΣΗΣ	Εισφορά κατά την εγγραφή
1.	ΓΑΖΩΗΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ	Καλαρρύτες	Έμπορος	46	4-1-1820	ΟΔΗΣΣΟΣ	Ρούβλια 200
2.	ΔΑΒΑΡΟΥΚΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	Καλαρρύτες	Έμπορος	48	1-5-1818	ΣΑΝ ΣΕΒΕΡΟ	Φλουριά 100
3.	ΔΑΒΑΡΟΥΚΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	Καλαρρύτες	Έμπορος	43	1-6-1819	ΣΑΝ ΣΕΒΕΡΟ	Φλουριά 80
4.	ΜΠΑΦΑΣ ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ	Καλαρρύτες	Χρυσοχόος	30	15-1-1819	ΚΑΛΑΡΡΥΤΕΣ	Γρόσια 40
5.	ΠΡΙΝΑΡΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	Καλαρρύτες	Έμπορος	43	15-5-1819	ΣΑΝ ΣΕΒΕΡΟ	Φλουριά 50
6.	ΠΡΙΝΑΡΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	Καλαρρύτες	Έμπορος	28	1-3-1819	ΣΑΝ ΣΕΒΕΡΟ	Φλουριά 500
7.	ΠΡΙΝΑΡΗΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ	Καλαρρύτες	Έμπορος	54	2-1-1819	ΝΕΑΠΟΛΙΣ	Φλουριά 350
8.	ΣΙΜΟΥ ΚΩΝ/ΝΟΣ	Καλαρρύτες	Έμπορος	42	6-1-1821	ΡΕΝΙΟ	Γρόσια 200
9.	ΣΤΑΜΑΤΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	Καλαρρύτες	Έμπορος	44	3-1-1821	ΟΔΗΣΣΟΣ	Ρούβλια 300
10.	ΣΤΑΜΑΤΑΚΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ	Καλαρρύτες	Έμπορος	41	3-1-1821	ΟΔΗΣΣΟΣ	Ρούβλια 300
11.	ΤΟΥΡΤΟΥΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	Καλαρρύτες	Έμπορος	32	20-1-1819	ΚΑΛΑΡΡΥΤΕΣ	Γρόσια 300
12.	ΤΟΥΡΤΟΥΡΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	Καλαρρύτες	Έμπορος	34	20-1-1819	ΚΑΛΑΡΡΥΤΕΣ	Γρόσια 300